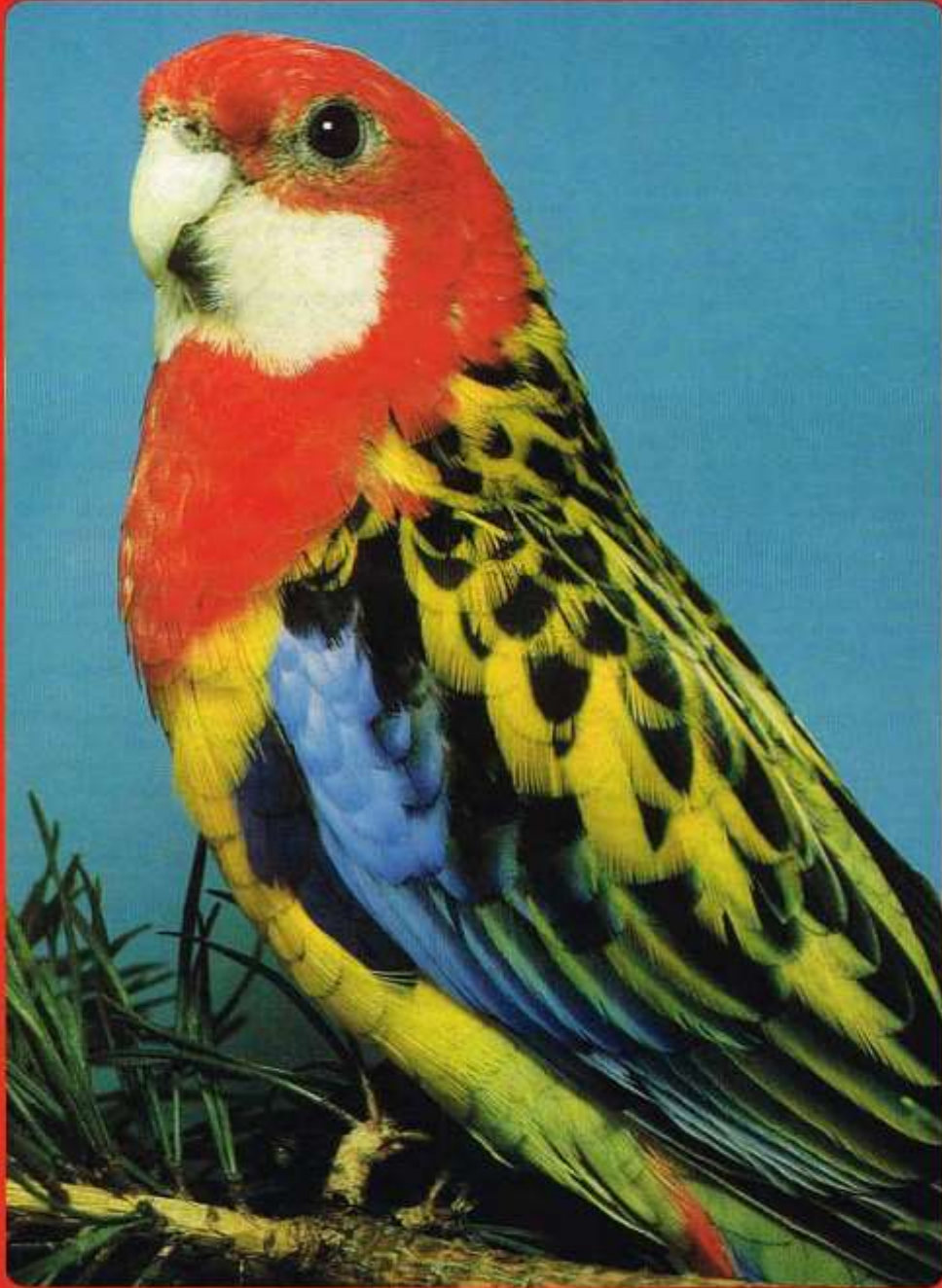

onze vogels

35e jaargang no. 5, mei 1974

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

osel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.
Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.
District Friesland: J. Forsten, Molenpoel 2, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 4 11 28.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: J. G. Harskamp, Loenapad 14, IJsselstein, telefoon (03478) 21 25.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebbers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.
Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.
De contributie bedraagt in dit geval f 17,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 15,- per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 16,- per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 220 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 156074 bij het bestuur der postcheques te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Berger op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebra-vinkenclub
Secretaris: P. Kool, Wolphaertsbocht 421, Rotterdam-20, telefoon (010) 85 17 13.
Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43948 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.
Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.
Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries.
Secretaris: W. de Vries, Prikkorf 203, Hoogvliet, telefoon (010) 16 54 96.
Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon 03410 - 62 73.
Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.
Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.
Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden
Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur.
giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht.
Contributie f 13,- per jaar.
Speciaalclub voor liefhebbers van insekten- en vruchtenetende vogels.
Secretaris: H. Kehl, Kruijningestraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.
Penningmeester: W. Ouweland, Dahliastraat 40a, Rotterdam-25, giro 2625815 t.n.v. penn. speciaalclub.
Contributie f 15,- per jaar. Entree f 5,-.

SPECIAALCLUB PARKIETEN

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:
A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, of bij A. v. d. Waal, Laan Olieslagers 50, telefoon (01646) 28 88, Hoogerheide.
Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

D VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties - ook die van leden en abonnees - met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zulver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,- per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN EN BASTAARDEN MET KANARIEBLOED aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Het volgende nummer wordt per post bezorgd op 24 juni 1974.

IN DIT NUMMER

	PAG.
Rosella's	196
Blauwgrijze roodstaartjes	198
De zwarte tangara's	200
Wonder in de vogelwereld	203
Fazanten en eendekroos	204
Kleurkanarie 5	206
De Cel 4	208
Koespreeuw	210
Zwartmasker- of kaapduifje	212
Bastaardering met de Japanse meeuw	213
Eigen kweek	214
Een zeer merkwaardige ervaring	216
Beplanting, geranium, begonia, ageratum, lobelia enz.	220
Mijn kweek met gouldamadines	221
Wie weet nog (betere) raad?	223
Pik er wat van mee	224
De kweek en vererving van de bruinvleugel	229
Korte berichten	232
De zwarte zwaan, een zeer geliefde sierwatervogel	232
Boekennieuws	234
Hoe er een waterhoentje in mijn volière kwam	235
Vraag en aanbod	236

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	PAG.
Geoo Raalte	198
Edelchemie Panheel	198
Fa. Jan D. Kappelle & Zn.	202
Veraka	202
W. Rouppe v. d. Voort	202
Van Gils	202
Holley	205
Benny Slagers	205
Wirika	205
Van Waardhuizen	205
W. Rouppe v. d. Voort	208
Cédé, Tilburg	208
Vic van Heeswijk	211
Metaalwarenfabriek Hulskamp	211
Harteveld Hoos & Heijermans B.V.	211
Faunavit	214
Sluis	215
Bayer, Mijdrecht	219
Harlinger Vogelhuis	222
N.B.v.V.	222
Blankestijn	222
Cédé, Tilburg	226
Koens	235
404	236
V.V.R. Vogelvoederfabriek	237
Rein v. d. Veen	239
De vogelspecialist	239
Animali	239
N.B.v.V.	239
Witte Molen	240

Foto omelag: Rosella
Horst Müller, Park Walsrode (Did.)

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

ROSELLA'S

C. E. van Berkel

Platycercus eximius

Bij de rosella's onderscheiden we drie rassen, die onderling goed herkenbaar zijn.

De ROSELLA, *platycercus eximius eximius*, is aan de onderzijde groenachtig geel met op de achterste delen groen; rugveren zwart met gele zomen. Dit ras komt voor in zuidelijk Nieuw-Zuid-Wales, Victoria en in het zuidoosten van Zuid-Australië.

De TASMANISCHE ROSELLA, *platycercus eximius diemensis*, heeft grotere witte wangvlekken, is geheel dieper en warmer van kleur terwijl het rood op de borst verder doorloopt naar onderen. We treffen ze aan in Tasmanië.

De PRACHTROSELLA, *platycercus eximius cecillae*, kenmerkt zich door een gele mantel. Ook de onderzijde is zuiver geel van kleur. Ze leven voornamelijk in het binnenland van Zuid-Queensland en Nieuw-Zuid-Wales.

Dit laatste ras, waarvan in de wetenschappelijke naam in plaats van *cecillae* ook wel „splendidus” wordt vermeld, is door de vogelliefhebbers het meest gewild. De foto, zowel die op de omslag als bij dit artikel, laat u de prachtrosella in al zijn bonte veelheid van kleuren duidelijk zien.

Oorspronkelijk is de rosella een bewoner van open savannen. In de loop der jaren zijn ze ten gevolge van het toenemen van de bevolking, meer mens-eigen geworden en worden ze thans als de meest uitgesproken cultuurvolgers onder de Australische parkieten genoemd. Door dr. K. Immelmann zijn ze zelfs waargenomen in de parken in het centrum van de stad Canberra, alsook in de voorsteden van Sydney. Niettemin blijven ze toch schuw en zo zullen ze ook in onze volières nooit zo vertrouwelijk worden als sommige andere soorten grote parkieten.

Hun voedsel bestaat uit diverse onkruiden, granen en fruit, terwijl ze en passant ook nog verschillende insecten tot zich nemen.

Ze broeden in holten van dikke takken niet ver boven de grond. Er zijn ook waarnemingen omschreven waaruit blijkt dat ze verlaten broedtunnels van de bijeneter in steile, hoge bermen betrekken. Hun legsel bestaat uit ongeveer 5 eieren, die alleen door de pop worden bebroed. De man doet niet mee aan dit proces, maar wanneer de jongen zijn geboren, brengt hij ze wel mee groot. Ze verblijven

ongeveer vier weken in het nest en wanneer ze dan invliegen, worden ze nog ongeveer twee weken door eide ouders gevoerd.

Buiten de broedtijd vormen ze grote zwermen, waarbij zich ook weleens roodrugparkieten aansluiten. Gezamenlijk gaan ze dan op voedsel uit, waarbij ze link wat schade kunnen aanrichten. Dit optreden heeft echter ook wel weer positieve kanten. Ze verwijderen gelijktijdig veel onkruiden en wanneer ze in boomgaarden neerstrijken, gaan er behalve appels en peren ook grote hoeveelheden voor de fruitbomen schadelijke insecten naar binnen.

In het algemeen is er bij de rosella een goed waarneembaar verschil tussen man en pop. Desondanks wil dat nog niet zeggen dat dit het samenstellen van een KWEEKPAAR vergemakkelijkt. Al meermalen heb ik geschreven dat ook de vogels zelf nog iets voor elkaar moeten voelen. Dit geldt voor het kleinste Afrikaanse prachtvinkje tot de grootste van de grote parkieten. We dienen daarmee beslist wel rekening te houden. In principe moeten we bij grote parkieten de man bij de pop zetten in HAAR volière en niet andersom. Kopen we gelijktijdig twee vogels dan is het raadzaam om, vooral wanneer ze van verschillende liefhebbers komen, beide vogels enige dagen apart te zetten en daarna de man bij de pop te plaatsen.

Wanneer de rosella man paarneigingen heeft, merken we dat aan het regelmatig schudden met en spreiden van zijn staart. Hij zal dan al spoedig de nestkast inspecteren en wanneer dan ook de pop

daarin verdwijnt behoeven we meestal niet lang meer op het eerste ei te wachten. Ze legt haar eieren om de dag en ze gaat meestal na het derde ei te hebben gelegd tot broeden over.

We doen er goed aan in hun volière meer dan één broedkast op te hangen. De grootte van deze kast dient als volgt te zijn: bodemoppervlak 25 x 25 cm, hoogte 35 cm en de middellijn van het invleggat 8 cm.

Naast een goed mengsel zaden voor grote parkieten, verstrekken we ze ook onkruidzaden en wat appel of peer. Als opfokvoer kunnen we een in water geweekte snee oud brood met eventueel daarop wat eivoer aan ze voorschotelen.

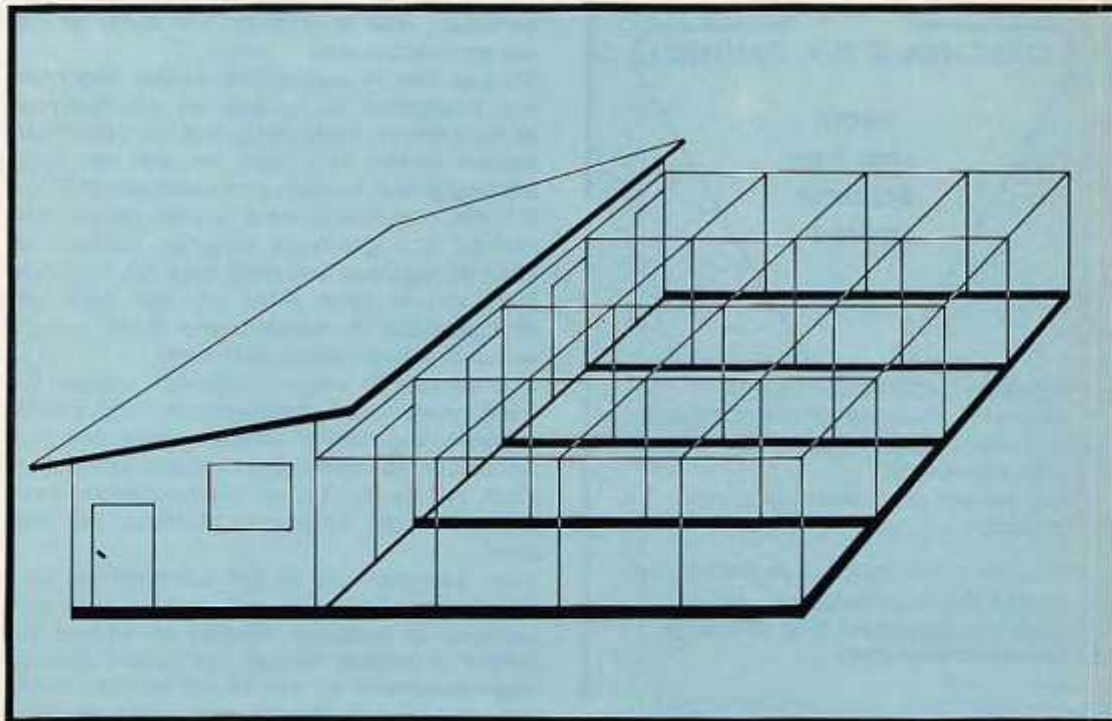
In het algemeen zijn in één seizoen twee legfels van ze te verwachten.

We kunnen van de rosella's ontzettend lang plezier hebben. Ze dienen echter wel minstens twee jaar oud te zijn voordat we met ze gaan kweken.

Het is niet verantwoord om bij de rosella's ook andere soorten in een zelfde ruimte te houden. Trouwens, dit geldt echt wel voor ALLE parkietensoorten. In principe moeten we voor elke soort een aparte vlucht hebben. De lengte van de vlucht is afhankelijk van de grootte van de vogels. Voor rosella's minimaal vier meter.

De schets toont u een ideale volière voor grote parkieten. Het overdekte gedeelte bestaat uit een lange gang vanwaar uit men in elke afdeling kan binnenkomen.

Schets voor grote parkieten volières

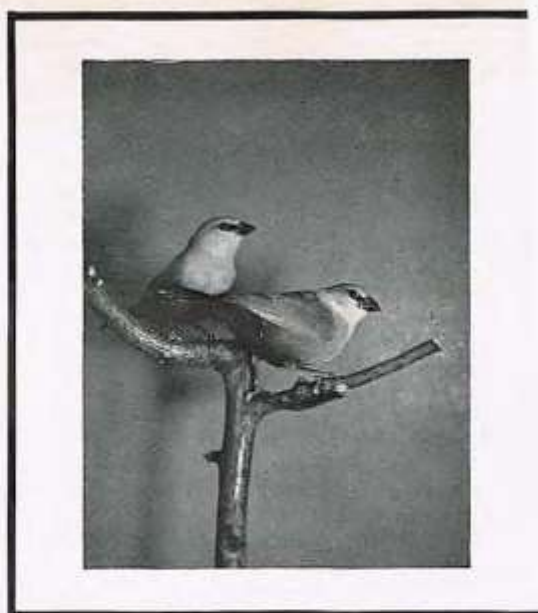

Santalina voor hoogvliegers

Een succesvolle kuur ter
voorkoming van darmstoornissen.
Symptomen zijn: mager worden,
dunne afgang, lusteloosheid en rond-
buikigheid (z.g. Belgische ziekte).

verkrijgbaar bij uw dierenzaak

geco Raalte

Na reeds een viertal jaren 2 blauwgrijze
roodstaartjes in mijn volière te hebben, kwa-
men er vorig jaar tijdens mijn vakantie de
eerste eitjes en jongen en voor mij hiermee
de zekerheid, dat het een koppel was. Men
had mij wel verteld, dat dit te constateren
was aan het baltsen en fluiten, maar aange-
zien ik dat van die twee nog nooit had waar-
genomen, wist ik daarom niet zeker of het
wel een koppel was.

Dit jaar ben ik een maand eerder begonnen
met nestkasten te hangen en nestmateriaal
te verstrekken. Gelijkijdig met de vuurvinken
hadden ze hun nest klaar. Het was een hoog
nestkastje met bovenin een sleufgat van $7\frac{1}{2} \times$
 $2\frac{1}{2}$ cm. Het kastje werd geheel gevuld met
halmen van gedroogd bosgras (hetwelk ik
altijd in augustus verzamel voor het volgende
jaar) en de sleuf werd tot een rond gat
dichtgemaakt. Er werden drie eitjes gelegd
en het broeden verliep vlekkeloos.

Ik verstrekte al enige tijd diverse soorten le-
vend voer, zoals meelwormen, encytreeën,
watervlooien, tubifex alsook ei met beschuit
en verder voorzover beschikbaar groenvoer.
Toch merkte ik, dat ze bleven zoeken naar
iets anders en de jongen groeiden ook niet
goed.

Toen was voor mij de tijd gekomen om ver-
der in te grijpen en met behulp van een
sleepnet al fietsende vliegen en andere in-
sekten te vangen. Ik had het eerder al eens
lopende gedaan en ook vanuit de auto, maar
dat vond ik toch te omslachtig. Met de fiets

EDELCHEMIE B.V. PANHEEL

vecht
voor een
schoner
milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de
beproefde frisse INSECTENBODENDE
verf voor uw hokken, volière,
broednesten etc.
Het gebruik van insecticide is 100x
minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging
NEVEX het nieuwe spulmiddel op
basis van Pyrethrum. Niet schadelijk.
In flessen van 1 liter.

Bel ons op:
telefoon 04756 - 21 19 of 04748 - 13 06.

BLAUWGRIJZE ROODSTAARTJES

door A. Geurts

kun je beter manoeuvreren en beter het hogere gras benaderen. Aan het eind van het net zit een stuk nylonkous (fuikje), hetwelk ik afsluit en dan omkeer in een grote mocconapot.

Een nadeel is wel, dat bij het omschudden van de volgende vangst, van de eerste weer een deel wegvliegt. Dit kan men ondervangen door met een nevelspuit water in de pot te spuiten, waardoor de insecten minder vlug worden.

Ik moet hier wel bij vermelden, dat ik een binnenkooi heb met een klein in- en uitvlieggaat en wanneer de vliegen dan drogen of ontwakken en uit de neergelegde pot kruipen, blijven ze meestal in de binnenkooi hangen, waar ze door de vogels worden verschalkt.

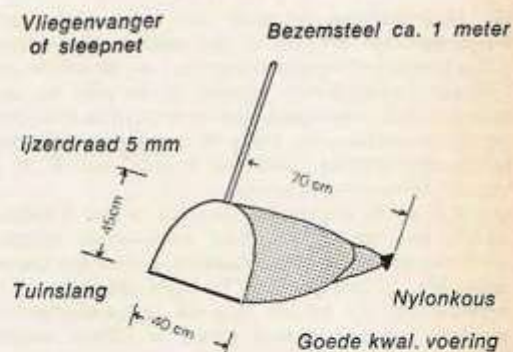
Verder hadden de blauwgrijze roodstaartjes het weer mee, want als de natuur vochtig is, is vliegen vangen uit de boze. Ik kan echter ten steiligste beweren dat mijn jonge blauwgrijze roodstaartjes hun leven te danken hebben aan de vliegen. Ze groeiden dan ook voorspoedig op en op 6 mei heb ik ze geringd. Toen trad de koude in en kregen ze ook geen vliegen meer, maar dat was geen probleem meer, want na het ringen namen ze alle ander voer op, zelfs in melk geweekt brood met wat suiker.

Tijdens de tweede week van mei hebben ze het erg slechte weer goed doorstaan, alleen waren ze door de regen wel smerig geworden in hun nest.

Toen er dan ook een bij het voeren van de vogels op 19 mei, waarschijnlijk geschrok-

ken, uitvlog, heb ik deze en de andere uit het nest in het binnenhok gezet.

Na twee dagen werd het weer beter en werden de jongen door de ouden naar buiten gelokt en nog steeds goed gevoerd. De twee volgende nachten hebben ze samen buiten geslapen en toen verdwenen ze 's avonds weer samen in een nestkastje. Overdag vliegen ze niet veel en zijn erg rustig; ze worden door de ouden wakker gemaakt voor hun eten. Het verschil met de drie vuurvinken van ongeveer dezelfde leeftijd is, dat deze piepen en roepen om voer, terwijl de blauwgrijze roodstaartjes er niet om vragen en ook niet zo veel piepen of schreeuwen.

boven: (witschouder-) blauwgrijze tangara (*Thraupis episcopus*)

onder: roodkroontangara (*Tachyphonus coronatus*)

HET HOUDEN EN KWEKEN VAN DE ZWARTE TANGARA'S

door dr. J. Ingels

(Tachyphonus-soorten) II

Op de bijgaande kleurplaat zijn twee interessante tangarasoorten afgebeeld: de (witschouder-)blauwgrijze tangara (*Thraupis episcopus*) en de roodkroontangara (*Tachyphonus coronatus*) en niet de aanverwante soort *Heterospingus xanthopygius* of de rode wenkbrouwentangara, zoals in de „Kleine Insekten- en Vruchtenetende Tropische Vogels“ van R. R. P. van der Mark vermeld wordt.

De afgebeelde blauwgrijze tangara is een witschouderige ondersoort van deze welbekende tangara, die behoort tot de wijdverspreide groep der blauwe tangara's, d.i. het geslacht *Thraupis*. Dit geslacht zal omwille van z'n belang voor de tangaraliefhebbers uitvoerig op een andere plaats in „Onze Vogels“ besproken worden.

De roodkroontangara behoort tot de groep van de zgn. zwarte tangara's of het geslacht *Tachyphonus*. Bepaalde soorten uit deze groep zijn nog nooit ingevoerd, en slechts 3 soorten werden gekweekt in gevangenschap.

De zwarte tangara's zijn zeer makkelijk te houden. Ze zijn met een zeer eenvoudig menu tevreden, en

verdragen ook lage temperaturen (enkele °C), tamelijk goed. Een evenwichtig samengesteld universeelvoer, wat bessen en vruchten, enkele meelwormen, een beetje honingwater en wat zelfgemaakt zachtvoer zijn reeds voldoende. Ze nemen ook graag gepelde haver, tarwe- en havervlokken op.

Zwarte tangara's hebben echter de naam erg agressief te zijn; en dat zijn ze ook, vooral als ze per paar worden gehouden en dan voornamelijk tijdens de broedtijd. Als ze nestelen, dulden ze geen andere vogels, zeker geen grote tangara's met hetzelfde kleurpatroon zoals sommige fluweeltangara's (*Ramphocelus*-soorten) of soortgenoten, in dezelfde volière. In een gemengde collectie gedragen mannen of poppen alleen zich voorbeeldig en vallen geen andere tangara's lastig. Ze worden en blijven echter weinig gewild door de tangara-liefhebbers, juist omwille van hun agressief karakter.

Een paartje *Tachyphonus*-sen gaat gemakkelijk tot broeden over. Ze nemen meestal een open nestkastje aan, of bouwen een vrij uitgebreid en slordig vrijstaand nest van allerlei ruw plantenmateriaal (ze

in gek op droge rietbladeren!), binnenin afgewerkt et fijnere plantedelen. De jongen worden voorbeeldig grootgebracht met allerlei levend voer (meelwormen, spinnen, motten, sprinkhanen, maden e.d.), a het verlaten van het nest, worden de jongen verer grootgebracht door beide oudervogels. Soms ; er reeds een volgend nest, terwijl de jongen nog iet eens zelfstandig zijn. Het kweken van Tachyphonus-soorten verloopt meestal probleemloos, voorl als er voldoende levend voer verstrekt wordt. Tachyphonus-zen moeten ideale tangara's zijn om een lgen kweekgroep mee op te bouwen.

Ve zullen nu een overzicht geven van de met zeterteheid ingevoerde en gekweekte soorten.

De roodkroontangara (*Tachyphonus coronatus*) werd vroeger regelmatig ingevoerd vanuit Zuid-Brazilië. Het enige broedresultaat in gevangenschap werd in 1960 behaald in de beroemde Amerikaanse E. M. Boehm Aviaries, en werd uitvoerig beschreven door de bekende curator Ch. Everitt. Hij schrijft o.a.: „De beide vogels namen aan de nestbouw deel. Ze gebruikten plantewortels, vezels en fijne grashalmen, om een nest te bouwen in een dichte struik. Het legsel bestond uit 3 eieren, witachtig met bruine vlekjes, vooral aan het stompe uiteinde. De eieren werden op opeenvolgende dagen gelegd, en het popje alleen broedde ongeveer 12 dagen na het leggen van het laatste ei. De jongen werden bijna t.z.t. geboren. Gedurende de eerste dagen werden alleen insecten aan de jongen gebracht, maar ongeveer 5 dagen werden ook zachtvoer en fruit gevoerd. Na 5 dagen hadden de nestjongen hun ogen open, en na 9 dagen waren ze volledig bevederd; na 10 dagen verlieten ze ietwat voortijdig het nest (ze waren verstoord bij het fotograferen!), en toen hadden ze dezelfde roodbruine kleur als de pop. Het ouderpaar bouwde het volgende nest echter te dicht bij een nest van oranjerrugtangara's (*Ramphocelus flamigerus*) en werd toen door dit broedpaar vermoord.” In de periode 1965-70 kweekte J. Dijkstra (België) verschillende nesten roodkroontangara's, in een dicht beplante buitenvolière. De oudervogels brachten met levend voer hun jongen steeds voorbeeldig groot, maar de meeste jongen gingen weer verloren tijdens hun eerste ruiperiode.

A. Nanteufel, een vogelexporteur uit de provincie Misiones (Argentinië), vertelt in „Die Gefiederte Welt” (1963), hoe in 1955 een paar roodkroontangara's in een dichtbegroeide volièrre van 3 x 1.50 x 1.50 m een nest met 4 eieren kreeg. Van de 3 jongen groeide slechts één op. In het bruine jeugdkleed verschenen na ongeveer 4 maanden zwarte vlekken. Nog een maand later, was de jonge vogel geheel doorgekleurd en bleek het dus een mannetje te zijn.

De (kleine) witschoudertangara (*Tachyphonus luctuosus*) wordt slechts zeer zelden ingevoerd; waarschijnlijk vanuit Columbia of Ecuador. H. Murray (Engeland) kweekte deze tangara in z'n volièrres tot 3 generaties ver, zonder dat er ook maar enige degeneratie merkbaar was. De zelfgekweekte exemplaren bleken echter wel een sterkere territoriumdrang en een grotere agressiviteit te hebben ontwikkeld dan de ingevoerde exemplaren. Het bleken erg actieve en beweeglijke tangara's te zijn, die vooral tijdens de broedperiode in een gemengde collectie lelijk konden huishouden. Verschillende broedsels

van 2 jongen werden per jaar grootgebracht. Ze voerden de nestjongen vooral meelwormen, maar na een paar dagen brachten ze ook zachtvoer naar het nest, wat het grootbrengen der jongen makkelijker maakte. De losse nesten bouwden ze bij voorkeur in struiken van de (bij ons minder bekende) steekbrem (*Genista anglica*). Deze tangara's bleken ook verlekkerd te zijn op vleesvliegen.

De zwarte of treurtangara (*Tachyphonus rufus*) is de meest bekende Tachyphonus-soort, en ze wordt vrij regelmatig in kleine aantallen ingevoerd, denkkelijk vanuit Argentinië of Paraguay, mogelijk ook uit Columbia. Vroeger werden ze ook weleens uit Brazilië aangevoerd. Daar het uitzoeken van een paartje geen probleem vormt en ze vrij sterk zijn, zijn het ideale tangara's voor de beginnende liefhebber, als hij ze tenminste in een afzonderlijke volièrre of bij grotere vogels onderbrengt. Niettegenstaande deze aangename kenmerken (sterke tangara's, makkelijk te seksen en te kweken), zijn ze weinig gewild door de tangaraliefhebbers, en ze halen dan ook nooit meer dan een f 40,- (of 600,- BF) per paar. In de literatuur zijn heel wat broedresultaten beschreven; ze zijn o.a. gekweekt door: W. E. Teschemaker (Engeland, 1905), de London Zoo (1909), Dr. R. E. Brown en R. A. Scott (Australië, 1950-55), O. E. Dunmore (Engeland, 1956), en onlangs nog door T. Sørensen (Denemarken, 1971), W. Leleux (België, 1972-73) en W. Vandevijver (België, 1973). Het broeden vraagt 12 tot 13 dagen, en de jongen blijven nog eens ongeveer 12 dagen in het nest, en 2 tot 3 weken na het uitvliegen zijn ze reeds zelfstandig. Het ouderpaar bouwt een nest in 't struikgewas (liguster, brem, e.d.) of in een open nestkastje. Vrijstaande nesten zitten meestal vrij laag bij de grond; bij W. Leleux bouwden ze bv. een omvangrijk nest even boven de grond in een kleine sierstruik, en bij O. E. Dunmore zat het uitgebreide nest zelfs op de grond onder een ligusterstruik. De buitenzijde bestaat uit allerlei ruw materiaal, bijv. droge bladeren, grashalmen, stukjes papier, en vooral rietbladeren. Het nestkommetje wordt afgewerkt met fijner materiaal: fijne grashalmen, kokosvezels, plantewortels e.d. De eieren worden in de morgenuren van opeenvolgende dagen gelegd. Het broeden zelf verloopt meestal probleemloos. De nestjongen worden gedurende de eerste dagen vooral gevoed met levend voer: meelwormen, sprinkhanen, maden, vliegen enz. Naar het uitvliegen toe, worden ook zachtvoer en vruchten gevoerd. Jonge mannen zijn na het uitvliegen weldra herkenbaar aan de doorkomende zwarte veren. Zeker in een betrekkelijk grote, beplante volièrre worden de uitgevlogen jongen niet nagejaagd door de oudervogels. Een paartje zwarte tangara's brengt makkelijk 2 tot 3, uitzonderlijk zelfs 4 broedsels per jaar groot.

Het paartje van de Belgische liefhebber W. Leleux bleek zich ook fantastisch te gedragen bij het grootbrengen van hun jongen met de „vrijvlieg”-methode. Ze leerden vlug een kleine opening boven de ingangsdreur als hun in- en uitgang te gebruiken, om zelf voor hun jongen voldoende insecten te gaan zoeken in de tuin. Op deze wijze kregen ze makkelijk een nest van 3 jongen groot.

Het zijn dus echt wel tangara's waaraan men heel wat „kweekvreugde” kan baleven!

Breng uw vogels nu in top conditie

Geef ze ruim **Krachtvoer „K.K.“**. Dit speciaal uitgebalanceerde voer bevat alles wat ze nodig hebben en... ze eten alles schoon op.

Op verzoek sturen wij U de analyse van dit voer toe.

„K.K.“ is tevens leverbaar met

zuiver plantaardig caroteen

Op elk pak punten voor ereprijzen of contant geld.

Uw speciaalzaak heeft „K.K.“ in voorraad. Vraagt monster en folder bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN. Deventer
Postbus 2 Tel. 05700-13927

“VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

“VERAKA”

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

404

Een volkomen veilig en gifvrij insecticide.

Doodt feilloos alle insecten

In huizen, hokken, kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

A. P. v. GILS - Abcovenseweg 19 - Goirle

Telefoon 04247 - 1579 - 1328

Binsenastrildes	35,- p.p.	Goudvoorhoofdbladvogel	55,- p.st.
Spitsstaart amadines	35,- p.p.	Shamalieters	55,- p.st.
Diamantvinkjes	45,- p.p.	Goudkopbeo's	20,- p.st.
Gordelgrasvinkjes	35,- p.p.	Pagoda spreuwen	19,- p.st.
Cerus amadines	35,- p.p.	Kl. Glansmerels	35,- p.p.
Driekleur pap. am.	45,- p.p.	Glansspreuwen	20,- p.st.
Roodkop pap. am.	125,- p.p.	Eksterspneuwen	20,- p.st.
Binchonow astrildes	50,- p.p.	MIDDELBEO'S	75,- p.st.
Gould amadines R.k.	65,- p.p.	Gloster Kanaries	40,- p.p.
Gould amadines Z.k.	85,- p.p.	Lizard Kanaries	65,- p.p.
Grijze rijstvogels	12,50 p.p.	Frisé Kanaries	75,- p.p.
Witte rijstvogels	45,- p.p.	Chin. Dwergkwartels	10,- p.p.
Grijze zebrevinkjes	9,- p.p.	Zilver kwartels	15,- p.p.
Witte zebrevinkjes	10,- p.p.	Isabel kwartels	15,- p.p.
Brillenvogeltjes	22,50 p.p.	Lazulivinkjes	22,50 p.st.
Mozambiekijsjes	11,- p.p.	Indigo vinkjes	20,- p.st.
Edelzangers	11,- p.p.	Regenboogvinkjes	22,50 p.st.
Blauwfazantjes	9,- p.p.	Mex. Nonpareils	22,50 p.st.
Driekleurnonnen	8,- p.p.	Rode Kardinalen	25,- p.st.
Muskaatvinkjes	7,50 p.p.	Roodoor bullbulls	17,50 p.st.
Tijgervinkjes	9,- p.p.	Kala bullbulls	17,50 p.st.
Groene tijgervinkjes	25,- p.p.	Grasparkieten	9,- p.p.
Witkopnonnen	9,- p.p.	Deensbonte parkieten	10,- p.p.
Bandvinkjes	8,- p.p.	Vakparkieten	35,- p.p.
Napoleons	8,- p.p.	Roodrugparkieten	50,- p.p.
Oranjeakaakjes	10,- p.p.	Bourks parkieten	50,- p.p.
Blaauw Gr. R. staartjes	12,- p.p.	Halsband parkieten	30,- p.p.
Ekstertjes	7,50 p.p.	Pruimkopparkieten	45,- p.p.
Ind. Nonpareils	15,- p.p.	GRIJZE ROODSTAART Pap. v.a.	175,- p.s.t

Verder vele soorten vogels, steeds wisselende voorraad.

Wij vragen alle soorten Australische vinken voor onze Export. Ook grasparkieten enz. enz.

Verzending rambours kistjes f 2,50.

Geopend in de week van 8.30 tot 12.00 uur, 13.30 tot 6 uur, zaterdags tot 5 uur, Zondags van 10 tot 12 uur.

Vracht rekening koper.

J. A. M. Oijen

WONDER IN DE VOGELWERELD BROEDHEUVEL VAN DE BOSKALKOEN

Een van de meest vernuftige broedmethode in de vogelwereld is ongetwijfeld die van de Australische Grootpoothoen. Niet de mens maar deze grondvogel moet als „uitvinder” van de broedmachine worden beschouwd. De precisie waarmee deze vogel zijn broedmachine regelt, grenst bijna aan het ongelooflijke. Het valt dan ook best te begrijpen, dat men smakelijk moet hebben gelachen om de arme Gemelli Careri toen deze — als één der weinige overlevenden van de wereldreis van Magellaen (1519-1522) — vertelde, dat in Australië vogels waren, die verwarmde broedapparaten bouwden om daarin hun eieren te laten uitkomen.

Krijgsmansgraven

Het ongelooflijke, maar toch leuke verhaal van Careri geraakte na enige tijd in het grote vergeetboek. Pas ruim drie eeuwen later dook weer een dergelijk verhaal op, zij het in geheel andere versie. Blanke kolonisten stooten eveneens op deze merkwaardige broedheuvels. In tegenstelling tot Careri dachten zij, dat dit krijgsmansgraven of iets dergelijks van de oorspronkelijke bevolking waren. Ongeveer vijf en twintig jaar geleden werd het geheim van deze uitzonderlijke broedheuvels volledig ontsluitend en toen bleek, dat de arme Careri het vier eeuwen terug toch bij het juiste einde had gehad.

Dr. H. J. Frith van de Australische Organisa-

tie voor Wetenschappelijk Onderzoek heeft toen namelijk meer over de aan het ongelooflijk grenzende uitvinding van deze vogels medegedeeld.

Temperatuurgevoel

De grootpoothoen, in dit geval de boskalkoen of Latham's loophoen, gaat in de late winter onder de invloed van zware regenval, gedreven door een innerlijke aandrift, aan het werk. De haan, want hij doet het werk, graaft eerst een kuil van ca. drie meter in doorsnede en soms wel een meter diep. Achterwaarts lopend schraapt hij hierin gras en blad en laat dit flink nat worden door het neerstromende hemelwater.

Onverdroten blijft hij bouwstoffen aanslepen naar zijn inmiddels gegroeide broedheuvel.

Tussen dit werk door moet hij ook nog de temperatuur in de gaten houden, hetgeen hij doet door zijn kop in de dampende bouwstoffen te steken.

Is het er te warm dan wroet hij vaak dagelijks de reeds rottende massa om, zodat de overvloedige warmte kan ontsnappen en de goede temperatuur van 33 graden Celsius wordt bereikt. Een te lage temperatuur wordt gecorrigeerd met een extra laag aarde en bladeren.

Inmiddels is het lente geworden en dat betekent voor het ijverige mannetje behoorlijk wat activiteit. Elke dag komt de haan nu tegen de avondschemering ontluichtingskanalen graven, die tot de eierkamer reiken. Hierin heeft het hennetje via door haar gegraven smalle trechters 12 tot 18 eieren gelegd. Ieder ei staat rechtop in de broedstoof met de grote luchtkamer aan de bovenkant.

In de zomer, wanneer de gistingwarmte van de compost minder is geworden, dreigt de hitte van buitenaf de eieren te sterk te verwarmen, hetgeen de haan dus weet te voorkomen door de heuvel met een extra laag aarde te bedekken. Nu kan de Australische woestijnhitte evenwel zo groot worden, dat zelfs de dikke aardlaag haar niet voldoende kan afschermen. Geen nood, ook hiertegen heeft onze warmtetechnicus iets gevonden en verandert dan zijn beroep prompt in dat van koeltechnicus.

In alle vroegte, als het nog behoorlijk koel is, staat de haan alweer trouw aan de broedheuvel. Uit het binnenste van de heuvel haalt hij flinke hoeveelheden zand om dit vlak naast de berg uit te spreiden en aldus zoveel mogelijk te laten afkoelen. Voordat de eerste zonnestraal hierop schijnt, brengt hij het nu koude zand weer naar binnen.

Experimenten

Het meest verbazingwekkende bij al die werk-

zaamheden van de haan is, dat hij niet volgens een strak gedragspatroon te werk gaat. Hij past de zomer- of wintertechniek toe al naar gelang de weersgesteldheid.

Op een normale lentedag wilde Dr. Frith de haan op de proef stellen en pleegde sabotage aan de broedheuvel. Hij haalde nl. alle organische brandstof uit de broedstoof. Toen de vogel verscheen had deze meteen in de smiezen wat er aan het handje was en zonder merkbare weifeling schakelde hij over op zijn wintertechniek.

Bij een volgend experiment verborg Dr. Frith drie verwarmingselementen in de heuvel. Afwisselend schakelde hij de verwarming in en uit. Hierdoor raakte de haan begrijpelijkerwijze totaal uit zijn doen maar steeds nam hij — door aanleg van ontluichtingskanalen, het dunner of dikker maken van de zandheuvel of het sjouwen met gekoeld dan wel verwarmd zand — juist de goede maatregelen om de in de broedkamer vereiste temperatuur in stand te houden.

Hieruit volgt dat de haan een uiterst fijn ontwikkelde temperatuurszin moet hebben. Volgens Dr. Frith meet de haan de temperatuur met zijn tong en/of verhemelte. Tijdens het werk steekt hij om de paar minuten zijn snavel

in de heuvel, trekt hem dan vol zand terug en laat vervolgens het genomen monstrelangs beide kanten van zijn snavel naar buiten lopen.

Geen ouderliefde

Om terug te keren tot het legsel van het hermetje, want daarvoor slooft de ijverige vader zich zo ontzettend uit. Na goed elf weken komen de kuikens uit het ei. Het jong is veel verder ontwikkeld dan een kippekuiken. De poten zijn sterk genoeg om het in staat te stellen zichzelf uit te graven en zijn vleugelslagpennen zijn voldoende uitgegroeid om reeds de eerste dag op te fladderen van de grond en veilig op een tak neer te strijken. Het jong moet zich namelijk onmiddellijk zelf kunnen redden, want de vader — evenals trouwen: de moeder die al lang is verdwenen — heeft zijn donzige kinderen en zou ze zeker aanvallen als ze in zijn buurt bleven. Voor hem bestaat louter en alleen maar de broedheuvel welke hij weer voor het komende broedseizoen gaat klaarmaken.

De jongen kunnen deze kunst dus niet van hun vader afkijken of leren hetgeen ze overigens niet belet om, wanneer ze geslachtsrijp zijn, op een even deskundige wijze hun wonderlijke broedheuvel te bouwen.

Fazanten en eendekroos

De heer T. van Bruchem uit Langerak vertelde ons het wel en wee van zijn fazantenfokkerij. Van kinds af hebben deze vogelsoorten zijn grootste hobby gevormd. Nu hij inmiddels gehuwd is en was aangewezen op een ander huis met minder ruimte is hij tot de kanariekeek overgegaan. Toch wilde hij nog wel enkele praktijkervaringen kwijt. Hij ontdekte bij het grootbrengen van de jonge fazanten regelmatig problemen met name waar het de voeding betrof. Op een gegeven moment kwam hij in

contact met een boswachter die elk jaar fazanten fokte die later weer voor de jacht werden uitgezet. Deze man had met het grootbrengen van de jonge dieren geen problemen. Naast een droog opvoeder verstreekte hij veel EENDEKROOS aan ze. Van Bruchem was er als de „fazanten“ bij en zie daar. Sedert de „uitvinding“ van het eendekroos waren er geen problemen meer en niet alleen zijn fazanten maar ook patrijzen deden het voortreffelijk.

NBV voor u die vogels houdt

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT
VERKRIJGBAAR IN ALLE
dieren - speciaalzaken

Wij hebben regelmatig voorradig
duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

Wij importeren „Quiko“, spec.
Opfok en Conditievoer voor
alle vogels!

Vogelhandel „BENNY SLAGERS”

Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
Telef. 05478 - 682

's Zondags tot 2 uur.

Amerik. broedmachine
TurnX met keerinrichting
plus thermostaat voor
24 kwartel - 18 fasanen
en 12 hoendereieren.
Geheel doorzichtig.

fl. 89.-
Franko huis rembours.

Amerik. elektr.
broedmachientje
voor 18 kwartel-
eitjes of andere
met handleiding.

fl. 30.-
franko remb.
Vele
dankbetuigingen

Van Waardhuizen

Leiderdorp - v. d. Valk Boumanweg 204 telefoon 01710-3 08 37

Wij bieden u vrijblijvend aan uit binnen- en buitenvolières:

Nepoleons, zilver- en loodbekjes	7,50 p.p.	Groenvleugelduiven	65,- p.p.	Indische nonpareils	20,- p.p.
Vuurvinken, goudmussen en blauwv. z.	9,- p.p.	Witborstrallen	50,- p.p.	Roodoor en witoorbulbul	22,50 p.p.
Goudbuikjes en Oost Afr. bl. fasanjes	11,- p.p.	Chin. kwartels	12,50 p.p.	Kalebulbul en oevermynah	25,- p.p.
Geelbuisstrild en Dominicanwids	15,- p.p.	Zilver Chin. kwartels	20,- p.p.	Witkultgallen	50,- p.p.
Muskatvinken en Oriëntaalmussen	8,- p.p.	Grasparkieten	10,- p.p.	Goudvoorhoofdvladvogels	80,- p.p.
Helenafazanten en Angole bl. fazantjes	15,- p.p.	Dienaboni, Albino en lullino parkieten	18,- p.p.	Blauwvleugelvladvogels	10,- p.p.
Dubbele goudbuikjes	14,- p.p.	Agapornis personata parkieten	60,- p.p.	Grote groenvladvogels	70,- p.p.
Masbar en zilverleugel zebra vinken	14,- p.p.	Agapornis Fisheri parkieten	55,- p.p.	Rodestendvlijes	35,- p.p.
Japane meeuwjes	9,- p.p.	Agapornis Rosecollijes	45,- p.p.	Zwartmaskerdvlijes	22,50 p.p.
Geelshouder en geelrugwids	20,- p.p.	Rosberstaard en bruinoorparkieten	70,- p.p.	Geelnavel Perudvlijes	45,- p.p.
Blauwvleugelnachtgalen	40,- p.p.	Bandvinken en Esoterjes	8,- p.p.	Sansgal en staarkiekuiven	20,- p.p.
Zambiewevers	22,50 p.p.	Oranjeskakjes, staalvinken, tijgervinken	9,- p.p.	Blax, geelvinken	22,50 p.p.
Brillenvogels	25,- p.p.	Mozambique sijjes en edelzangers	12,- p.p.	Regen en witte Jan. kwartels	20,- p.p.
Rijsvogels	14,- p.p.	Geelstudelezangers, Dubb. mozamb.	13,- p.p.	Japane kwartels	17,50 p.p.
Safranvinken klein	20,- p.p.	Witkopnonnen en zwartkopnonnen	10,- p.p.	Californische kuiltkwartels	50,- p.p.
Indigovinken	30,- p.p.	Slauegrijze roodstaartjes	11,- p.p.	Groene kardinalen	35,- p.p.
Lazadvinken	25,- p.p.	Grijze en beige zebra vinken	10,- p.p.	Valkparkieten	35,- p.p.
Mex. kernbijters en Blauwe bischoppen	35,- p.p.	Witte zebra vinken	12,- p.p.	Mulaparkieten	45,- p.p.
Rode en roodbuikardinalen	25,- p.p.	Druca vinken	22,50 p.p.	Alexanderparkieten	110,- p.p.
Rode kroonvinken en Blou. kardinalen	20,- p.p.	Geelck en koningswids	32,50 p.p.	Goudvoorhoedparkieten	65,- p.p.
Shamajijers en driekleurigarsapreuw	60,- p.p.	Groene tijgervinken	27,50 p.p.	Nandava en tarantaparkieten	60,- p.p.
Papoda en grijskopmerels	20,- p.p.	Grenadierwevers	25,- p.p.	Oranjevleugelpark. en bonitvlijes	60,- p.p.
Purper glansmerels en Hertenmynahs	25,- p.p.	Roodbekwevers	10,- p.p.	Halshandparkieten	30,- p.p.
Jalamarrels	25,- p.p.	Grote brillenvogels	35,- p.p.	Geelvoorhoedpapegaaien vanaf	175,- p.p.
Purperkopgeaaien	100,- p.p.	Witte rijsvogels	45,- p.p.	Karnarvleugelparkieten	55,- p.p.
Palmangasas	40,- p.p.	Safranvinken groot	20,- p.p.	Dusky lorries	550,- p.p.
Fairybluebirds	125,- p.p.	Mex. nonpareils	25,- p.p.	Grijze roodstaartpapegaaien vanaf	200,- p.p.
Diamantvlijes	20,- p.p.	Angola roodbekwevers	12,- p.p.		
Zebra vlijes	40,- p.p.	Himalayasijjes	22,50 p.p.		

Tevens bieden wij u aan een grote collectie Tropische vissen, planten en aquariumbenodigdheden.
Breng vrijblijvend een bezoek aan onze magazijnen.
Conditie: niet franco. Rembours. Min. order / 20,-, verpakking / 2,- per kistje. Onze magazijnen
zijn dagelijks geopend tot 6 uur. Zondags t/m 25 augustus tot 13.00 uur. In onderstaande plaatsen
zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop.
Wormerveer: Hotel de Jonge Prins, Marktstraat 2, van 9.30 uur tot 13 uur, 25 mei.
Spijkenisse: Verenigingsgebouw het Contact, Vrededijk 14, van 9.30 tot 13 uur, 1 juni

„WIRIKA” - Elschotseweg 15 - Schijndel - Telefoon 04104 - 2355

Tropische vogels Tropische vissen Aquariumplanten

5 KLEUR- KANARIE

door H. J. Veerkamp

De agaat en isabelkanarie

De agaatkanarie heeft zijn kleur te danken aan een verdunning van pigment. Voor enkele jaren terug waren we de mening toegedaan dat bij de agaat het zwart en bruinmelanine was opgebleekt. De agaat is de verbleekte vorm van groen. En zo kunnen we het in grote lijnen wel zien.

Dankzij het microscopisch onderzoek van vriend Beckman werd onze veronderstelling, dat alleen het bruinmelanine is gereduceerd, bewaarheid en bevestigd. Bij de opkomst van de pastelkanarie werd de stelling dat de agaat opgebleekt zwart en bruin bezit geheel teniet gedaan.

Het zwartmelanine blijft zoals het is, alleen de bruinphaemelanine (B^+) wordt aangetast. Niet de kleur van de melanine, maar het aantal melaninekorrels is sterk verminderd. Dit wekt de indruk dat het zwartmelanine ook verminderd is. Het zou mij te ver voeren hiervan een uitgebreide uitleg te geven. Heel eenvoudig voorgesteld kunt u dit op de volgende wijze bezien.

De bruinphaemelanine moet u beschouwen als de grondverf, de zwartmelanine is de deklaag. Een goede grondlaag doet de deklaag beter uitkomen. Doordat nu de grondlaag verminderd is wordt de deklaag doorzichtiger. Zodat wij het zwart minder diep van kleur zien. De toppen van de kleurbepalende baarden bevatten het grootste kwantum aan phaemelanine, dit wordt dan ook het sterkst gereduceerd. Dit nemen wij dan waar als wat wij noemen de omzoming.

De factor die de bruinphaemelanine reduceert noemen we de **1ste reductiefactor** in kwekersterminologie opbleekfactor. Wij geven haar aan met **rb**, reductie bruinphaemelanine, haar wildfactor is **rb⁺**.

Deze factor bevindt zich op het **x** chromosoom, daardoor vererft zij geslachtsgebonden. Haar werking oefent zij uit op de **B** factor die zich op een autosoom chromosoom bevindt.

Voor een goed begrip wijs ik u er op dat de wildfactor **rb⁺** zich natuurlijk ook bij de groene en bruine kanarie aanwezig zijn. Zij doet daar echter geen dienst.

Voor het uitwerken van een schema gebruiken we de eenvoudige formulering, alleen de letters die het kenmerk van de agaat aanduiden, **z⁺rb**. Dus de zwartfactor **z⁺** en de reductiefactor **rb**. Aan het doortrekken van de deelstreep kunnen we zien dat **z⁺rb** gekoppeld liggen. De koppeling van factoren komt ter sprake bij de crossing-over. Dit laten we nog even rusten.

De term 1ste reductiefactor gebruiken we ter onderscheiding van de 2de reductiefactor. Met deze krijgen we te maken bij de pastelkanarie. De paring agaatman x agaatpop geeft alleen gelijken, schematisch gezien als volgt.

$$\frac{z^+ rb}{(x)} \times \frac{z^+ rb}{(y)} = 50\% \frac{z^+ rb}{(x)} + 50\% \frac{z^+ rb}{(y)}$$

De man en de pop hebben precies dezelfde factoren, het kan dan ook niet anders dat de zonen en dochters gelijk van phenotype zijn.

De isabelkanarie bezit de getransformeerde eumelanine, de bruinfactor **z** en de 1ste reductiefactor **rb**.

De

Dit maakt haar zoals we dit noemen het verdunde type van bruin. De isabel krijgt deze formulering $(x) z rb$. Evenals de voorgaande gelijke paring geeft de gelijke paring isabel x isabel alleen isabel. In onderstaand schema kunnen we dit zien.

$$\frac{(x) \frac{z rb}{z rb}}{(x)} \times \frac{(x) \frac{z rb}{z rb}}{(y)} = 50\% \frac{(x) \frac{z rb}{z rb}}{(x)} , 50\% \frac{(x) \frac{z rb}{z rb}}{(y)}$$

De ongelijke paring agaatman x isabelpop geeft uiterlijk allemaal gelijken in hun nakomelingen. De mannen bezitten echter de aanleg voor isabel.

$$\frac{(x) \frac{z^+ rb}{z^+ rb}}{(x)} \times \frac{(x) \frac{z rb}{z rb}}{(y)} = 50\% \frac{(x) \frac{z^+ rb}{z rb}}{(x)} , 50\% \frac{(x) \frac{z^+ rb}{z rb}}{(y)}$$

De mannen bezitten op het ene chromosoom $z^+ rb$ dit geeft hun de agaatkleur als phänotype en op het andere chromosoom $z rb$ het genotype voor isabel. De poppen zijn zonder meer agaats, van vaderszijde ontvingen zij het chromosoom met $z^+ rb$. De meest dominante factor, dus de z^+ , is kleurbepalend.

Steeds gaat de regel van de geslachtsgebonden vererving op. De man geeft zijn factoren die gelegen zijn op het x chromosoom aan zijn zonen en dochters, de pop steeds aan haar zonen.

Een van de vele voorbeelden is de paring isabelman x agaatpop. Deze samenstelling geeft het zelfde type mannen als uit de paring agaatman x isabelpop. De poppen zijn isabel.

$$\frac{(x) \frac{z rb}{z rb}}{(x)} \times \frac{(x) \frac{z^+ rb}{z^+ rb}}{(y)} = 50\% \frac{(x) \frac{z rb}{z^+ rb}}{(x)} \text{ agaat/isabel} , 50\% \frac{(x) \frac{z rb}{z^+ rb}}{(y)} \text{ isabel}$$

In de formule van de jonge mannen zien we dat de z^+ van de agaatmoeder dominant is over de z van de vader. Zij is hier kleurbepalend voor de zonen. De poppen bezitten de factoren alleen van vaderskant dus zijn zij isabel. Direct na het uitkomen van de eieren kunnen we de agaatzonen en de isabeldochters herkennen. De zonen bezitten donkerkleurige ogen (roetkleurig) en de dochters roodkleurige en hebben beudend lichter dons dan hun broers.

Agaat/isabel x isabelpop

$$\frac{1(x) \frac{z^+ rb}{z rb}}{2(x)} \times \frac{3(x) \frac{z rb}{z rb}}{4(y)} = 25\% \frac{1(x) \frac{z^+ rb}{z rb}}{3(x)} \text{ agaat/isabel} , 25\% \frac{2(x) \frac{z rb}{z rb}}{3(x)} \text{ isabel}$$

$$25\% \frac{1(x) \frac{z^+ rb}{z rb}}{4(y)} \text{ agaats} , 25\% \frac{2(x) \frac{z rb}{z rb}}{4(y)} \text{ isabel}$$

Deze paring geeft ons de zekerheid dat al de agaats mannen die hieruit worden geboren isabelvervend zijn. De isabelman is homozygoot. Voordat de pastelkanarie verscheen was elke isabelman homozygoot. Hij kon geen andere pigmentkleur vererven. Nu kan een isabelman pastelvervend zijn. De dochters uit dit koppel zijn agaats bezit van $z^+ rb$ of isabel bezit van $z rb$.

Agaat/isabel x agaatpop.

$$\frac{1(x) \frac{z^+ rb}{z rb}}{2(x)} \times \frac{3(x) \frac{z^+ rb}{z^+ rb}}{4(y)} = 25\% \frac{1(x) \frac{z^+ rb}{z^+ rb}}{3(x)} \text{ agaats} , 25\% \frac{2(x) \frac{z rb}{z^+ rb}}{3(x)} \text{ agaat/isabel}$$

$$25\% \frac{1(x) \frac{z^+ rb}{z^+ rb}}{4(y)} \text{ agaats} , 25\% \frac{2(x) \frac{z rb}{z^+ rb}}{4(y)} \text{ isabel}$$

Zoals uit iedere paring leveren de dochters geen moeilijkheden op, zij zijn wat ze meekregen van de vader. De zonen echter die allen agaats zijn kunnen split voor isabel zijn. Proefparingen zullen uit moeten wijzen welke dit zijn.

Ik wil er nogmaals de nadruk op leggen dat we nooit of te nimmer weten wat de natuur verenigt. Welke gameet van de man smelt samen met de popgameet. Het kan de gameet zijn met het x chromosoom ($z^+ rb$) of met de x chromosoom ($z rb$).

Met de agaats en de isabel kunnen we nog legio paringen verrichten. Groen aan agaats of omgekeerd, bruin met isabel of omgekeerd enz. Dit zullen we de volgende maand behandelen.

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

NIEUW

insectenvoer ^{geel} ^{groen}
honingvoer grof
briljant honing
universeelvoer populair
briljant droog
briljant vet • universeelvoer

Cédé VOGELVOEDERS

TILBURG, LANGESTRAAT 104, TEL. 013-423156

DE

CEL

4

door: Jan K.

GOLGI-LICHAMEN

Het onderzoek naar de taak en de functies van de golgi-lichamen is nog niet gereed. Deze organismen werden in 1900 ontdekt door de Italiaanse geleerde Golgi. Ze hebben meestal een gelaagde opbouw, zoals ook de gestapelde schoteltjes die hebben. Inmiddels is met voldoende zekerheid vastgesteld dat de golgi-lichamen een deel van de in de cel gefabriceerde proteïnen distribueren naar ontvangers buiten de celwand. In dierlijke cellen is hun ligging meestal gegroepeerd rondom het

CENTRIOOL

Als u even meekijkt naar de doorsnee, ziet u het centriool in een lichtblauwe vlek liggen. Deze lichtblauwe vlek is in de doorsnee aangebracht om u te laten zien dat het cytoplasma rondom het cen-

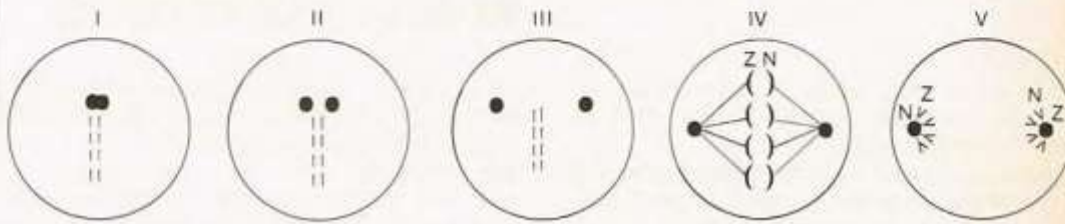
triool een andere samenstelling heeft dan het overige cytoplasma; deze veranderende samenstelling wordt het centroplasma genoemd. Het centriool speelt een belangrijke rol bij de celdeling. Celdeling geschiedt in fasen; in de eerste fase deelt het centriool zich in tweeën, in de daaropvolgende fasen gaan de twee delen steeds verder uit elkaar, totdat ze uiteindelijk recht tegenover elkaar liggen. Uit Pletpraat herinnert u zich misschien nog dat chromosomen altijd bestaan uit een tweeënheid. Bij de celdeling wordt deze tweeënheid gesplitst. Ik zal proberen om u duidelijk te maken hoe die splitsing tot stand komt. Als u twee magneten aan elkaar wilt hechten, is dat alleen mogelijk door de noordpool van de ene te verbinden met de zuidpool van de andere, of omgekeerd. Het aan elkander hechten van twee noord-

use!

De!

len of twee zuidpolen lukt u nooit; ze stoten el-
 iar namelijk af! Bij de chromosomensplitsing ge-
 surt ongeveer hetzelfde; de ene helft krijgt een
 noordfunctie en de andere een zuidfunctie. Datzelf-
 e gebeurt met de twee delen van het centriool die
 it elkaar gegaan zijn. Het centriooldeel met de
 noordfunctie trekt het chromosoomdeel met de zuid-
 nctie naar zich toe en het centriooldeel met de
 uidfunctie trekt het chromosoomdeel met de

noordfunctie naar zich toe. In de hedendaagse poli-
 tiek heet dat een polariserende functie. Om misver-
 standen te vermijden, dit geeft ONGEVEER weer hoe
 een en ander mogelijk wordt gemaakt, een schemat-
 ische voorstelling van zaken. In werkelijkheid is dit
 natuurlijk veel ingewikkelder, de schematische voor-
 stelling is echter voor vogelliefhebbers ruimschoots
 voldoende. Ten overvloede geef ik u ook nog een
 schets van dat proces in vijf verschillende fasen.

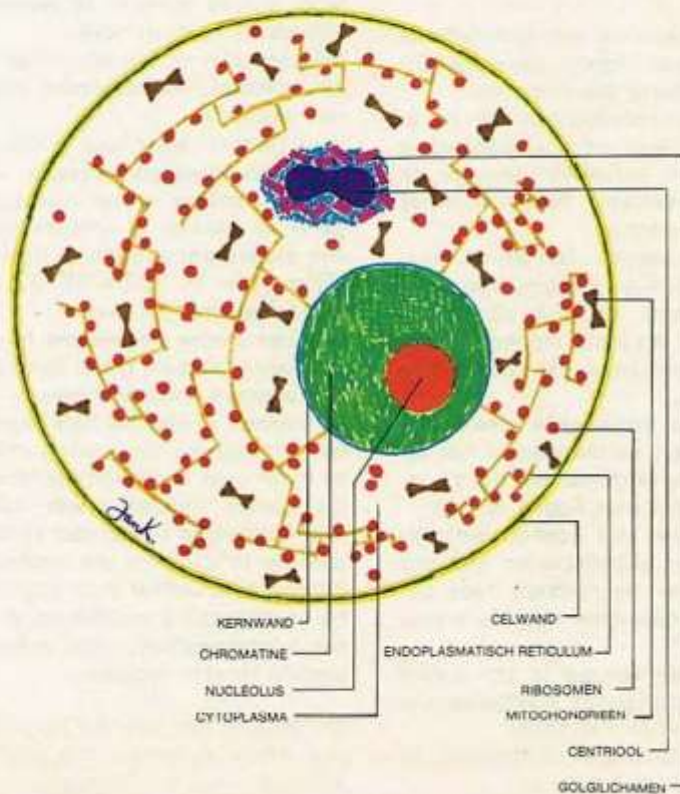

In deze fasenschets kunt u zien hoe het centriool
 zich deelt. De twee delen verwijderen zich van el-
 kaar, als ze tegenover elkaar liggen, begint de po-
 lariserende werking en tenslotte ziet u dat de chro-
 mosomen geheel gedeeld zijn. Blijft nog te bespre-
 ken in deze aflevering de

is zeer poreus. Men zou kunnen zeggen dat de bei-
 de lagen van geperforeerde plaat gemaakt zijn, maar
 dan moet die plaat wel erg soepel zijn, want dat is
 de kernwand ook. Er vindt een voortdurende uit-
 wisseling van stoffen plaats door de kernwand, naar
 binnen EN naar buiten. Binnen de kernwand bevin-
 den zich de chromatine en de nucleolus, doch daarmee
 zal ik u in de volgende aflevering vermoelen.
 Tot volgende maand!

KERNWAND

De kernwand bestaat uit twee lagen, en die wand

- KERNWAND
- CHROMATINE
- NUCLEOLUS
- CYTOPLASMA
- CELWAND
- ENDOPLASMATISCH RETICULUM
- RIBOSOMEN
- MITOCHONDRIEEN
- CENTRIOOL
- GOLGILICHAMEN

KOESPREEUW

EEN SPREEUW MET KOEKOEKSMANIEREN

Dat de grote koespreeuw, in zijn stamland of land van herkomst, Noord-Amerika, heet hij brown-headed-cowbird.

De biotoop waarin hij zijn levensdagen slijt zijn de farms waar het rundvee in grote hoeveelheden wordt gefokt voor de slacht.

Het is net als met de buffelpikker uit Afrika, in hoofdzaak vinden ze hun voedsel, wat bestaat uit insecten, door de bewegingen die het vee maakt tijdens het grazen.

Ook de insecten die op de ruggen van het vee zitten vinden een gretig onthaal.

Gras- en onkruidzaden worden ook gegeten als er niet voldoende insecten beschikbaar zijn terwijl ook de mest degelijk onder de loupe wordt genomen; het is een echte spreeuw, dus een alleseter.

In de avonduren zoeken ze wat kreupelhout en bosjes op of zomaar ergens een beschutte plaats waar ze de nacht doorbrengen.

De veldwaarnemers constateerden dat ze in koude nachten ook wel een slaappleatsje tussen het vee zoeken, kennelijk vanwege de warmte die wordt uitgestraald, tenslotte is het ook hun dagelijks gezelschap.

En nu de koekoeksmanieren. De eieren worden gelegd in komvormige nesten, van warblers en sparrows, dus soorten sijsjes en spreeuwachtigen. Net als onze koekoek houden ze zich wel aan een bepaalde soort waarmee ze zijn begonnen.

Alleen hebben ze de vervelende gewoonte, althans de poppen, van de mannen is het tijdens de leg nog niet waargenomen, dat ze tegelijk de eitjes die in het nest liggen opeten.

Het is dus een spreeuw met koekoeksmanieren, alleen nog meer uitgebreid en niet erg leuk, al wordt hij door de farmers zeer gewaardeerd i.v.m. het opruimen van de insecten.

Ook als de legperiode voorbij is zijn zowel mannen als poppen behoorlijk rooflustig wat de eieren van andere vogels aangaat.

Importen bestaan hoofdzakelijk uit mannen, er zijn in de regel erg weinig popjes bij.

De bruine en zijden koespreeuw worden veelal bij dezelfde zendingen aangetroffen. In het verenkleed zit wel enig verschil maar niet in het gedrag, dat is bij alle soorten eender.

Men kan ze absoluut niet houden bij kleine soorten tropen omdat ze verschrikkelijk agressief zijn.

Het beste is dan ook om ze te houden bij grotere soorten of als aanvulling bij fazanten of grotere soorten parkieten.

Het kostte mij tenminste op een dag 12 vogels die gewoon werden doodgejaagd in een gemengde volière.

Als voedsel in de volière nemen ze in hoofdzaak universeel en een weinig zaad.

Ook vruchten worden geconsumeerd, het beste is om ze hieraan te wennen door er wat universeel op te strooien.

Insecten zijn en blijven echter een onontbeerlijk voedsel, meelwormen, maden, sprinkhanen enz. enz.

Vaak hoor ik: waar haal ik midden in de winter nou toch insecten vandaan. Dat is niet eenvoudig, probeer in het voorjaar er zoveel mogelijk te pakken te krijgen en doe ze dan in een plastic doos onder in de koelkast. Ze verstijven dan en zodra ze wat warmte krijgen komen ze weer tot leven.

Het zijn mooie vogels om te zien, alleen het grootste probleem is het apart zetten of bij grotere soorten onderbrengen.

Ze kunnen echter de hele winter zonder extra verwarming en verlichting doorbrengen mits ze maar over een goed nachthok beschikken.

De laatste berichten van liefhebbers die ik heb ontvangen luiden dat ze ook veel belangstelling tonen voor de nesten van de Mexicaanse sijs. Omdat deze vogels nog maar matig geïmporteerd worden en er als gevolg weinig broedresultaten zijn, zullen we nog even geduld moeten hebben.

De prijs is niet aan de hoge kant en zal ons dus gauw verleiden om een koppel aan te schaffen, ze zijn het experiment waard.

NEUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Huls Kamp n.v.
KOMECO-DIVISION
POSTBUS 52 14 ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Naam:
Adres:
Plaats:

*ER S'CHIJNEN NOG
VOGELS TE ZIJN DIE GEEN*

VETTE KORREL

*ALS VOER KRIJGEN.
DOE DAAR IETS AAN.*

*VOOR ALLE SPREEUW-
EN LIJSTER ACHTIGEN,
MERELS, BEO'S, ETC.*

PRIJS F. 2,35 PER KG

** UW HANDELAAR HEEFT HET.*

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

ZONLICHT

UIT UW STOPKONTAKT
DAT IS ...

TRUE-LITE

voor gelukkige vogels

De enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonne-spectrum incl. het heilzame ultra-violet. Onontbeerlijk voor de vitaliteit van Uw vogels. TRUE-LITE past in normale balk-armaturen van 15, 20, 30 en 40 W.

Vraag inlichtingen bij de dierenhandel of de importeur:
HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.
Mathenesserlaan 299 - Rotterdam - Tel. (010) 23 58 35

ZWARTMASKER- OF KAAPDUIFJE

door P. J. de Penning

Een zeer bekend en voor een volière met kleine tropische vogels aan te bevelen duifje is wel het mooie kaapduifje (ook wel zwartmaskerduifje genaamd).

Ze zijn regelmatig in de handel en tegen redelijke prijs te verkrijgen.

Hun land van herkomst is West- en Zuidwest-Arabië en Madagascar. Ook komen ze in geheel Afrika voor. Ze leven daar in droge streken met bomen en tuinen, parken en struiken.

Ze zijn aanvankelijk nogal schuw, maar spoedig zijn ze vertrouwelijker en tam en ze stellen weinig eisen aan hun verblijfplaats. Als ze maar over een zonnig en droog, tochtvrij verblijf kunnen beschikken en in de winter een lichte verwarming krijgen, zijn ze al dik tevreden. Het beste is de temperatuur niet lager dan 8-10 °C te laten zakken.

Hoewel ze niet allemaal spoedig tot broeden overgaan, zijn er toch wel paren bij die al na de eerste rui in gevangen staat gaan broeden.

Als nestgelegenheid geve men ze een kistje, mandje of een open bakje. Ze broeden 14 dagen, waarna de jongen na 12 dagen het nest verlaten. Het kan voorkomen dat tijdens het opkweken van de jongen de ouders alweer een nieuw nest eieren hebben en de jongen verlaten. Diamantduiven die in hetzelfde broedstadium zijn, kan men heel goed als „pleegouders” gebruiken. Die brengen de jonge kaapduifjes bijna altijd verder groot. Een klein nadeel van de kaapduiven is helaas dat ze meestal laat in de zomer gaan broeden. Als een kanariëkweker de nesthokjes alweer bijna opgeborgen heeft, gaan de kaapduiven pas aan gezinsuitbreiding denken. Maar met enige zorg zal men vrijwel nooit teleurgesteld worden.

Ze broeden over het algemeen 2 tot 3 keer. Als voedsel verstrekke men verschillende zaden, bijv. zaad voor tropische vogels of een goed volièreremengsel. Een enkele meelworm en wat mierenëieren, groenvoer en niet te vergeten grit.

W. Beckmann

BASTAARDERING MET DE JAPANESE MEEUW

In het vierde artikel heb ik u enkele pagina's loodzware theoretische beschouwingen voorgeschoteld, en helaas zijn we daarmee nog niet klaar en gaan we nog even verder. Over de bontvorming is nog zó weinig bekend, dat de kweker totaal geen houvast heeft en min of meer op goed geluk maar wat moet aanmodderen. M.I. had het weinig zin om in een paar artikeltjes eventjes de vererving van de Japanse meeuw te behandelen zonder de kern van de zaak aan te raken. Nu we het toch doen, laten we het dan ineens maar goed doen en alles opspitten wat misschien van belang kan zijn voor de door vele kwekers verwaarloosde bontkweek. Na deze theoretische beschouwing hoop ik, daarop aansluitend, in het volgende artikel tot meer praktische aanwijzingen te komen; maar allereerst de theorie. Ik kan nu eenmaal niet iets beweren dat ik niet kan staven met mijn theoretische inzichten, door publikatie daarvan geef ik dan ook iedereen de gelegenheid deze theoretische inzichten aan te vechten, hetzij door zijn eigen inzichten, of door zijn praktische kweekresultaten.

Ten eerste het volgende: de bevedering van iedere vogel ligt a.h.w. gegroepeerd in de huid, dus de veerzakjes liggen niet met een grote regelmaat verspreid over de gehele huid, maar liggen naar een vast ontwikkelingspatroon gegroepeerd. Deze groepering is geheel voltooid tussen de negende en tiende dag na de bevruchting. Iedere van deze verschillende vedergroeperingen bestaat uit een zeker nummer veerzakjes. (Holman, 1935; Gerben, 1939; Kuken en Hesse, 1957, hebben dit onderzocht.) Hoewel het lijf dus geheel bedekt is met veren, zijn ze niet uniform verspreid over de oppervlakte, maar gegroepeerd in velden (tracts-pterylae). Deze gegroepeerde veervelden worden van elkaar gesche-

den door delen naakte huid (apteria). Van deze scheidingsvelden naakte huid moet u zich geen overdeven voorstelling maken; de onderlinge scheiding van de in veervelden gegroepeerde veerzakjes is minimaal, doch wetenschappelijk vastgesteld.

Hiervan uitgaande, kunnen we ons afvragen of bontvorming zich niet richt naar deze veergroeperingen, dat pigmentatie per tract optreedt, of samenvoeging van enkele van deze tracts. Bij de bontvorming zien we steeds min of meer gegroepeerde bontvorming, patronen die geregeld optreden, of delen van dergelijke patronen die dan in hun tracts zijn uiteengevallen. Een bekend voorbeeld zijn de zgn. lantaartjes of de gepigmenteerde oögringen, een samenvoeging van verschillende tracts zouden we in het zadel kunnen zien of in de vleugeldekbevedering. In bontvorming zien we altijd een zekere regelmaat, of we nu naar de grasparkieten kijken, de kleurkanaries of de Japanse meeuw. Dat is de grondgedachte. Bijgaande verschijnselen zien we in misvormingen van het patroon, onregelmatig begrensd kleurvelden, niet-symmetrisch patroon, enz. Bij de vogels die in hun wildvorm reeds een bontpatroon bezitten, bijv. de vleugelband bij de vinkachtigen, zien we een grote symmetrie, wat we bij onze cultuur- en mutatievormen in een dikwijls imperfecte staat kunnen herkennen. Dit houdt echter nog niet in dat deze grondgedachte niet houdbaar zou zijn. De hierboven omschreven veergroeperingen, gescheiden door stroken naakte huid, liggen per vogelsoort vast en zijn constant. Een uitzondering daarop maken de pinguïns, waar de veerzakjes wel uniform in de huid verspreid liggen, zonder tractvorming.

De migratie van de cellen gedurende de eerste dagen van het embryonale stadium is van grote invloed op de vorming van het bontpatroon. In die periode wordt bepaald naar welke delen van het li-

chaam moedercellen met en moedercellen zonder tyrosinase migreren. De hierboven uitgewerkte hypothese zou zeer waarschijnlijk zijn als we aannemen dat per tract de pigmentatie of het ontbreken van melanine voortkomt uit een moedercel en de somatische celdeling daarvan zich beperkt tot dat bepaalde tract. Door selectie op een bepaald patroon kunnen we die exemplaren uitselecteren die pigment tonen op veervelden die wij ongepigmenteerd wensen. Wel zullen in het begin van het selectieproces jongen geboren worden die nog ongepigmenteerd zijn waar wij graag pigment wensen, maar dan zal het een kwestie van verdere selectie zijn uiteindelijk ook op die veervelden pigment te kweken in het nageslacht. In iedere door selectie opgebouwde stam komt op den duur een zeker constant verervend bontpatroon, onder vast versta ik dan dat ongeveer 25% à 40% van de jongen de kenmerken van het gewenste patroon duidelijk tonen. Anders gezegd: in zo'n stam komen iedere generatie dezelfde kenmerken van het bontpatroon naar voren. Australisch bont is bij de grasparkieten zo'n kenmerk. Hoe imperfect het bij sommige exemplaren dan ook is, herkennen we ze als Australisch bont. In deze geest bedoel ik dan ook bij de meeuwen als ik spreek over een zeker constant verervend bontpatroon.

Persoonlijk ben ik er nog steeds van overtuigd dat we bij de Japanse meeuwen meerdere van dergelijke tamelijk constant verervende bontpatronen kunnen kweken, maar dan moeten we geen gebruik maken van het reeds tamelijk constant verervende bont-

patroon dat we nu op onze tentoonstellingen zien. Voor het creëren van nieuwe bontpatronen moeten we uit gaan van **vers en onverwant materiaal** en langzamerhand zo'n bontpatroon opbouwen.

De invloed van het bontpatroon van de pop op het bontpatroon van de jongen.

De werking van de erfelijke factoren die zich in de chromosomen in de kern van de cel bevinden op het uiterlijk van de vogel is niet rechtstreeks, maar via de diverse organen die zich in het celprotoplasma buiten de kern bevinden. (De extra-chromosomale factoren.) Van de chromosomale factoren weten we dat zij zich bij de reductiedeling splitsen in twee geheel gelijke delen (de gameetvorming), van de extra-chromosomale factoren is deze deling minder precies. Bij de bevruchting verbindt de mannelijke gameet zich met de vrouwelijke gameet, waardoor zich een nieuwe cel vormt, met een geheel gelijk factorenbezit als de ouders, althans wat de chromosomale factoren betreft, maar het is niet uitgesloten dat het extra-chromosomale materiaal voor een groter deel afkomstig is van de pop dan van de man. Voorzichtig wil ik daaruit concluderen dat het bontpatroon van de pop op het bontpatroon van de jongen een grotere invloed heeft dan het bontpatroon van de man. Om misverstanden te voorkomen: deze benadering heeft niets met geslachtsgebonden vererving te maken, daar het hier uitsluitend het erfelijk materiaal betreft wat zich buiten de kern bevindt. Dit materiaal is a.h.w. de boodschapper die de informatie van de chromosomale factoren uit de kern overbrengt naar de plaats waar die nodig is.

Fauna vit

Sabri Oosterhout Nl.

HET *natuurlijke* CONDITIE-TONICUM VOOR VOGELS

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis

Sluis vervangt de natuur.

C. E. van Berkel

EEN ZEER MERKWAARDIGE ERVARING

In het januarinummer plaatsten we een artikel over de blauwe suikervogels. De heer Wessels, schrijver daarvan, vroeg zich daarin af wanneer we in „Onze Vogels” over het eerste kweekresultaat in Nederland zouden kunnen lezen.

Al spoedig na het verschijnen van dat nummer ontvingen we enkele reacties. Een daarvan, een artikel van de heer H. J. Reinders uit Gramsbergen, namen we reeds in het februarinummer op.

De tweede reactie lag aanvankelijk niet zó simpel. Het betrof dan ook een zeer merkwaardig geval dat bij velen ongelofelijk vóórkomt.

Een van onze leden, de heer K. A. G. Schwanen in Valkenswaard, heeft een ruime vollère waarin door hem verscheidene vogelsoorten zijn ondergebracht.

Naast kleine tropen zijn er ook een aantal kanaries in wildzang in gehuisvest. Voornamelijk zaadeters, maar onder de tropen waren ook brilvogeltjes en Mexicaanse pestvogels. In 1972 schafte hij een koppel blauwe honingzuigers, of liever gezegd **blauwe suikervogels** aan.

Een groot voordeel van zo'n gemengde bevolking is, vindt hij, en we kunnen het daar wel mee eens zijn, dat de vogels, vooral de zaadeters, profiteren van een uitgebreide voedertafel. Naast de gebruikelijke zaadmengelingen worden er ook dagelijks fruit, zoals appel en peer, universeelvoer, insektenvoer, meelwormen, miereëitjes etc. geserveerd.

We laten nu de heer Schwanen zelf aan het woord. „Na de winter, de man suikervogel was inmiddels weer op kleur gekomen, genoten ze van de zon en na een fikse regenbui tuimelden ze met hun tweeën door de vlierstruiken om te genieten van het regenwater op de bladeren.

Vooraf de man is, als hij vliegt, een lust voor het oog. Donkerblauw, terwijl de onderkant van zijn vleugels fel geel is. Bij de kanaries en zebra-vinken was de gezinsuitbreiding al begonnen, toen een koppeltje putters zijn nest koos net boven de deur in het nachthok.

Drie eitjes waren het resultaat van hun gezellig samenzijn en twee jonge putters aanschouwden hieruit het levenslicht. Allemaal heel gewoon, maar nu komt het wonderlijke.

Ze werden gevoerd door twee ouderparen, namelijk hun eigen ouders en door... mijn twee suikervogels!!!

Ongelofelijk om te zien hoe die met hun lange snavel de putterdotjes volstopten met miereëitjes en meelwormen. Vooral dit laatste bracht nogal enkele moeilijkheden met zich mee, maar na enige tijd „wurmen“ lukte dit ook. Ik hoefde maar een enkele meelworm op de grond te gooien en vader en moeder honingzuiger doken erop af. Bovendien vonden ze in de vlierstruiken vliegen, luizen etc., die ze vliegenvlug naar hun pleegkinderen brachten.

Maar... op een morgen, na ongeveer een week, lag moeder putter dood op de grond onder haar nestje. Ze had de leeftijd van 7 jaar bereikt. De oorzaak hiervan is mij niet bekend; misschien ouderdom?

Ik dacht dat de putterjongen hun moeder wel gauw zouden volgen, maar gelukkig voor hen zelf en voor mij namen beide suikervogels hun taak als **pleeg-**

ouders volledig op zich.

Vader putter bracht ook af en toe wat, maar dat mocht eigenlijk geen naam meer hebben.

Toen ze uitvlogen, waren de pleegouders ontzettend bezorgd voor hun kroost. Als ik te dicht naar hun zin in de buurt kwam krijsten ze uit alle macht. Na ongeveer een week zag ik dat vooral pleegvader zich met de jongen bemoeide en pleegmoeder zich teruggetrokken had in een nestje vlak naast de ouderlijke woning van de putters. Een gewoon draadnestje met wat touw en grasstengels daarin had ze tot het hare gemaakt. Neen, nestbouw was niet hun grootste liefhebberij.

Er lagen 2 eitjes in, ongeveer zoals die van een putter, alleen iets lichter van kleur. Na ongeveer 13 dagen broeden kwamen uit die eitjes kleine, donkere propjes vogeltjes.

Ik had jonge suikervogels, en gezien het fantastische voeren van hun pleegkinderen was ik er heilig van overtuigd dat ze hun eigen kinderen ook wel groot zouden brengen. Ik had echter buiten de **pleegkinderen** gerekend. Zo gauw moeder, die vooral voor de kleintjes zorgt, met eten naar ze toe vloog, waren de jonge putters er als de kippen bij en vloegen schreeuwend achter moeder aan, en voordat die iets in die kleine bekjes kon stoppen, hadden de putters er zich al meester van gemaakt.

Wat te doen? De putters uitvangen en dood laten gaan, want er zorgde niemand meer voor ze, of afwachten en de natuur haar beloop laten gaan? Ik koos voor het laatste, aangezien ik een felle tegenstander ben van al dat onnatuurlijke gedoe zoals broedmachientjes en Japanse meeuwen. Ik ben namelijk van mening dat we met ons allen zullen moe-

usel

De

ten proberen de **natuurkweek** duidelijk voorop te stellen, al zullen we daarbij ook teleurstellingen dienen te incasseren.

Terug naar mijn suikervogels. Na ongeveer 10 dagen was het kleinste jong dood. Ik had ze al geringd, en na nog eens 4 dagen was ook de grootste naar het vogelhiernaams vertrokken.

Ik had wel twee prachtige putterjongen, maar geen jonge suikervogels. Benieuwd was ik wel wat de putters zouden gaan eten wanneer ze zelfstandig zouden zijn. Hierin volgden ze hun instinct en schakelden zonder moeilijkheden over op het menu van hun eigen voorouders.

Toch lieten de suikervogels mij niet in de steek. Na ongeveer twee weken hadden ze weer een nestje klaar, nu buiten onder een afdak en weer in een draadnestje. Spoedig was er een eitje en pas 4 dagen later het tweede. Het jong, 1 ei is maar uitgekomen, groeide voorspoedig. Hun nestje hielden ze pijnlijk schoon en toen ik het jong geprobeerd had te ringen met zwart gemaakte zebra-vinkringen, vonden vader en moeder dat ze zo'n viezerd, die, zo zagen zij het natuurlijk, het nestje zo vuil maakte, niet in de familie konden gebruiken en gooiden hem over de rand van het nestje de wijde wereld in. Dit was natuurlijk niet erg bevorderlijk voor zijn gezondheid. Gelukkig was ik er enkele minuten later bij en haalde het ringetje van het pootje om verder onheil te voorkomen.

Toen het jong na ongeveer 14 dagen uitvloog, heb ik het toch nog geringd en wel met een kanarie-ring die ik met veel moeite om zijn nog weke pootje kon friemelen.

De jonge putters, eeuwig dankbaar aan hun pleegouders, waren inmiddels volkomen zelfstandig geworden, maar opvallend was dat ze toch méér universeelvoer, mierenëitjes, meelwormen etc. aten dan in een putterfamilie gebruikelijk is.

En... ongelofelijk, hoe meer putterkleuren er te voorschijn kwamen, hoe langer hun snavels werden. Onvoorstelbaar!!!!

Toen ze helemaal op kleur waren, hadden ze een bek die zeker zo lang was als die van de pleegouders, de suikervogels. Een vreemd gezicht, een putter met zo'n lange snavel.

Vermakelijk was te zien hoe ze met die lange snab een zonnepit verwerkten. Ze gooiden die als het ware in de lucht en lieten hem dan naar achteren schuiven om daar te pit te kraken.

In het najaar, toen ik voor controle al mijn vogels gevangen had, bleek een van de jonge putters een stukje van zijn lange bovensnavel te missen. Aangezien mij leek dat deze op die manier maar weinig naar binnen kon krijgen, heb ik de snavel tot de voor een putter normale proporties teruggebracht. Ook nummer twee langsnavel heb ik toen maar „gekortbektd“. Op dit moment zijn echter de snavels weer aangegrooid tot de voor suikervogels gebruikelijke afmetingen.

Van het afknippen van de snavel hebben de putters geen last gehad, alleen bleek toen wel dat ook hun tong veel langer was dan normaal bij de putters.

Wat deze vogels dit jaar gaan doen is natuurlijk nu een grote vraag."

Ja, en daar zit je dan als redactie met zo'n verhas WAAR OF NIET WAAR. Is het op zich al een bijzondere zaak dat putters door suikervogels worden grootgebracht, nog vreemder wordt het wanneer diezelfde putters ook nog een snavelvorm en -lengte krijgen die totaal anders voor ze is en wel gelijk aan die van hun pleegouders.

In 1859 publiceerde Darwin zijn werk voor de evolutie en velen stonden daar sceptisch tegenover. Toen in 1861 in een steengroeve in Beleren een fossiel werd gevonden dat als reptiel beschouwd zou worden: al er geen duidelijke afdrücken van veren geweest waren, lag het bewijs voorhanden. Is dit nu ook zo'r bewijs? Kunnen we hier ook spreken van een bepaalde evolutie? Waarschijnlijk op dit moment nog niet, maar toch...

Kijk, dat bij hardvoer etende vogels die van nature kort „gebekt“ zijn ten gevolge van het meer zachtvoer eten vergroeiingen aan de snavel ontstaan, is wel bekend. Hier is ook sprake van een vergroeiing, maar toch wel aanmerkelijk anders dan we onder dergelijke omstandigheden als „normaal“ of „gewoon“ ervaren.

Interessant zou bovendien zijn om te zien hoe zich in die vogellichaampjes de spijsverteringsorganen hebben ontwikkeld.

De putter heeft als specifieke zaadeter een KLIERMAAG en een SPIERMAAG. Vanuit de slokdarm komt het voedsel in de kliermaag, waarin pepsine en zoutzuur worden afgescheiden en met het voedsel worden vermengd. Er vindt in die kliermaag geen vertering plaats. Daarna komt het voedsel in de spiermaag die als functie heeft de harde voedselbestanddelen te verkleinen en als het ware te vermalen. De wanden van die spiermaag zijn bekleed met een harde, hoornachtig geplooid laag. Deze maakt de hardste zaden fijn, daarbij geassisteerd door de opgenomen kleine steentjes, grit etc.

Bij zachtvoer etende vogels, de vruchten- en insekteneters, is de spiermaag evoluerend gedegeneerd. De spiermaag lijkt dan meer op een „gewone“ maag. In hoeverre dit bij bedoelde putters het geval zal zijn is een nog niet beantwoorde vraag. Waarschijnlijk is hun spiermaag ook al enigszins gedegeneerd.

Om dit vast te stellen, moeten we een kijkje nemen IN het vogellichaam en daarom zou de vogel eerst dood moeten zijn. Alhoewel ik wel erg nieuwsgierig ben, hoeft dat voor mij beslist nog niet. Integendeel, ik hoop van harte dat de LANGSNAVEL PUTTERS tot voortplanting zullen komen. Stel het geval dat dat lukt, dan mogen we naar mijn mening toch wel zich evoluerende vogels verwachten. Of niet?

Hoe dan ook, het is een zeer merkwaardige en hoogst interessante zaak en wij hopen hierop later nog eens terug te kunnen komen.

Onze grootste wens is voorlopig dat de heer Schwanen met zijn wonderlijke putters een kweekresultaat behaalt. Wij wensen hem daarbij bijzonder veel succes.

De
snel

**Klein
vogelijn op
groene tak
uw verenkleed
ziet dof en
zwak**

Bij een slechte rui of bij misvormingen van de kooi- en volièrevogels niet te horen krijgen dat ze **Vogel Murnil** geeft ze weer een mooie en glanzende bevedering. Naast Biotine, het belangrijke vitamine voor de veren, bevat **Vogel Murnil** oek aminozuren als bouwstenen van dierlijk eiwit.

Iets dat uw vogels behalve plantaardig eiwit tevens nodig hebben. De behoefte aan zowel Biotine als dierlijke eiwitten (**Vogel Murnil**) neemt vooral tijdens de broed- en ruiperiode* toe. Behalve voor een gezonde bevedering zorgt **Vogel Murnil** dan ook voor betere broedresultaten.

Verkrijgbaar in de dierenspeciaalzaak.

*) Geef uw vogels in deze perioden ook **Vogel Pecutrin**, voor de zo broodnodige vitaminen, sporenelementen en mineralen.

vogel murnil...
voor 'slands mooiste vogeltjes.

BAYER NEDERLAND B.V., DIVISIE BAYER FARMA, MIJDRECHT.

BEPLANTING IN EN OM DE VOLIËR GERANIUM, BEGONIA, AGERATIUM LOBELIA ETC.

Wat moeten we u nu over deze meer dan bekende soorten nog gaan vertellen? Ik kan me zelfs voorstellen dat er bij u elk jaar weer wel meerdere exemplaren in uw tuin te vinden zijn.

Ja, ook bij u op uw balkon staan ze in bakken. Ze fleuren de zaak wel op, vindt u niet?

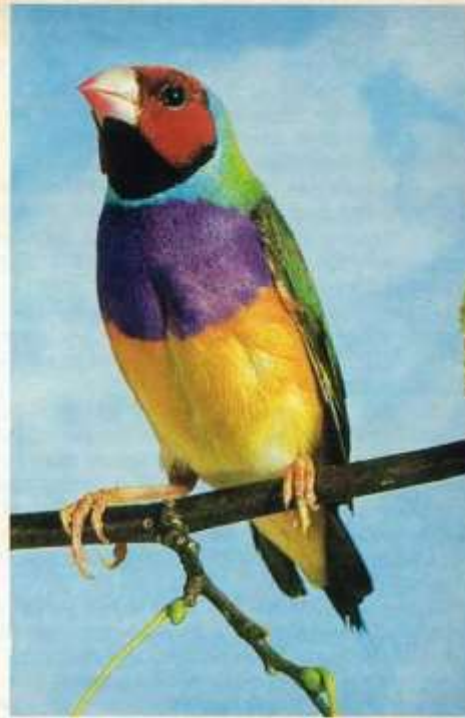
Mochten er toch nog mensen zijn voor wie deze soorten onbekend zijn of die er nooit toe gekomen zijn ze ook eens aan te schaffen, dan stel ik voor om dat nu toch eens te doen. De meeste zijn zelfs heel goed te zaaien en door u zelf op te kweken. Wat de begonia's en geraniums betreft, deze zijn ook door scheuring of stekken te vermeerderen. Met deze planten kunt u de liefhebberij voor tuinieren van A tot Z beoefenen.

Gedurende de gehele zomer laten ze u genieten van hun prachtige kleuren. Erg veel succes.

FLORAVI

foto: Horst Müller

H. Berson

MIJN KWEK MET GOULDAMADINES

Toen ik bij het bezoeken van een tentoonstelling voor het eerst oog in oog kwam te staan met de gouldamadines, besloot ik om over deze prachtige Australiër meer aan de weet te komen.

Alles wat ik maar kon bemachtigen aan hetgeen over deze vogels was geschreven of uitgegeven, werd gelezen, en zo kwam ik tot de volgende conclusie:

1. De gouldamadine is een probleemvogel, alleen maar binnen te houden op 22 graden warmte en een goede luchtvochtigheid.
2. Uit laten broeden door Japanse meeuwtjes.
3. Erin berusten, dat volgens sommige kwekers 25 tot 50% doodgaan bij het op kleur komen van de jongen.

Geen opwekkende conclusie dus, maar toch gaf een uit het Engels vertaald artikel in onze vogels de doorslag van het te proberen.

In dit artikel werd aan de hand van een analyse gesteld, dat bij een in gevangenschap gestorven gouldamadine, in tegenstelling met een vogel in de vrije natuur, geen arsenicum in de veren werd aangetroffen. Het was dus noodzakelijk om dit tekort aan te vullen.

Bij informatie bleek dat ook de pluimveevoederindustrie op de hoogte was van de noodzaak om arsenicum in zeer kleine hoeveelheden aan het pluimvee te verstrekken.

Daar het toevoegen van arsenicum in de mengvoeders verboden is in Nederland, worden naar men mij meedeelde gemalen kippeveren (waar ook arseni-

cum in voorkomt) aan de mengvoeders toegevoegd. Nu bleek mij al heel gauw dat arsenicum (dat ten slotte heel zwaar vergif is) zeer moeilijk te krijgen was.

Eindelijk lukte het me om na een telefoongesprek met ir. Janssen van de C.H.V. te Veghel, waarin ik deze over mijn probleem had geïnformeerd, het gewenste te krijgen.

Ir. Janssen was dadelijk bereid en zond mij dus arsenicum met gebruiksaanwijzing, waarvan opgelost in water, per vogel en per dag 1 druppel in het drinkwater moest worden verstrekt.

Na dat zodoende wat theorie was verkregen werden 2 paar goulds aangekocht en onderling gekoppeld. Tot mijn voldoening kweekte ik met deze twee koppels in de periode september tot januari 22 jongen en er waren wel wat onbevruichte eitjes, maar alle geboren jongen bleven in leven.

Na 3 legfels werden de nesten verwijderd.

De eerste jongen werden op 16-9-71 geboren, vlogen uit op 12-10-71 en waren op 18-2-72 geheel op kleur.

Zover mijn kweekresultaten met spitsstaarten en goulds op zolder, thermostatisch verwarmd op 22 graden, luchtvochtigheid 60% en uitgebroed met Japanse meeuwtjes, geen slecht resultaat dus, te meer daar de goulds en spitsstaarten die ingezonden werden naar de tentoonstelling hoge ogen gooiden, namelijk van 87 tot 89 punten.

Toch bevredigde een en ander mij niet; van de ene kant vond ik het jammer dat dergelijke mooie vogels

op zolder, of elders binnenshuis moesten worden gehouden, terwijl goulds en spitsstaarten in een buitenvolière eerst optimaal tot hun recht komen. Voorts realiseerde ik mij, dat onze bekende zebra-vinkjes, die uit hetzelfde land komen, in bijna alle voliè-res te vinden zijn en ook hun jongen uitbroeden en meestal voorbeeldig grootbrengen.

Zou dit misschien liggen aan het feit dat zebra-vinkjes voor een paar gulden te koop zijn, vroeg ik mij af, in tegenstelling met de andere (spitsstaarten ongeveer f 35,- en goulds f 60,- à f 70,-). Durft men de financiële risico's niet aan?

Zou dat de reden zijn dat men spitsstaarten en goulds in bijna geen voliè-re aantreft, en zou het dan geen hoog tijd worden dat wij de kweekwijze gaan veranderen?

Ik zag bij veel kwekers veel te kleine vogels met allerlei gebreken, en poppen die als een citroen waren uitgeknepen om toch maar vooral veel eieren te krijgen, aangemoedigd natuurlijk door de hoge prijzen. Australië heeft zijn uitvoer van deze vogels stopgezet, en ook daarom, dacht ik, willen deze zich hier handhaven, moeten we althans proberen hieraan een bijdrage te leveren.

Alle waarschuwingen ten spijt deed ik op 19 mei 1973 vier koppels goulds en twee paar spitsstaarten in de geheel open buitenvolière, afmeting 3 x 2 meter, hoog 1.80 m. met aangrenzend nachthok van 2.30 x 2 meter en iets hoger, geheel rondom glas met een houten lambrizing van 1 meter.

In de hoop dat ze in de komende zomermaanden zouden gaan broeden, maar het werd toch nog 22 september voor de eerste eitjes er waren. Op 4 ok-

tober de eerste spitsstaarten, en een week late nestjes met resp. 3 en 4 jonge goulds.

Het was dus laat in het jaar, maar tot mijn verbazing voerden spitsstaarten en goulds hun jongen vo treffelijk, elke avond controleerde ik de nesten het leek wel of de kroppen zouden barsten. Ik hi de bodem van de buitenvolière vochtig, en strooi hierop regelmatig zaad, en het was opvallend veel, in de eerste dagen bijna uitsluitend, werd g voerd met gezwollen en geklemd zaad en het gro hiervan.

Nu is het inmiddels 26 november geworden, jongen zijn flink uitgegroeid en zelfstandig.

Al de nestkastjes zijn verwijderd en ik hoop dat nu in het voorjaar weer aan het broeden gaan. Want om deze tijd jonge vogels in een buitenvolière is natuurlijk erg gevaarlijk.

Indien er liefhebbers zijn die goulds en spitsstaaten in een buitenvolière houden, en hiermee hebbe gebroed, dan wil ik gaarne iets vernemen. Wat m vooral interesseert is bijv.: hoe zullen deze jong vogels straks bij het op kleur komen op de koud reageren?

Mijn nachthok wordt verwarmd als de temperatu onder 0 daalt tot ongeveer 5 graden.

En zouden de vogels uit natuurbroed in de voliè-geboren, bij die liefhebbers die geen voliè-re te beschikking hebben, dan ook, (in niet te kleine kooien binnenshuis zelf hun jongen uitbroeden en groot brengen?

Voor iedere reactie omtrent een en ander zou ik zeer dankbaar zijn.

Wij hebben regelmatig in voorraad

DUIZENDEN TROPISCHE VOGELS

o.a. Bullbulbs, Drongo's, Pitta's, Baardvogels, Saffraanvinken, Toekans, Toekanettes, Spreeuwen, Tangara's, Rallen, Dayalijsters, Damalijsters, Bladvogels, Schamaliijsters, Irenebullbulbs, Wielewalen, Ind. scharrelaars, Gaaien, Wida's, Duifjes, Kwartels, Ara's, Papegaaien; tevens Wolapen, Marmosetjes, Neusbeertjes.

HARLINGER VOGELHUIS

Heiligeweg 17 - Harlingen - Tel. (05178) 3675, b.g.g. 5134

Wederverkopers vraagt prijslijst!

HEEFT U ONZE STANDAARDEISEN AL?

Deze zijn ONMISBAAR bij een DOELGERICHTE kweek en een belangrijk hulpmiddel bij het selecteren van uw TT-vogels.

Grasparkieten	f 15,-
Neophema's	f 6,-
Agaporniden	f 7,50
Zebra-vinken	f 3,50
Kleurkanaries	f 6,-
Duiven en kwartels	f 5,-
Beknopte erfelijkheidsleer	f 4,-

Losbladig op te bergen in ringband welke niet wordt bijgeleverd.

Even onmisbaar zijn onze KWEEKKAARTEN, 25 stuks voor f 4,-. Bestellingen uitsluitend op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom, met duidelijke vermelding van hetgeen u wenst.

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veendaal - Telefoon 08385 - 12367

De bedoeling van dit artikel is goede informatie te verkrijgen over het grootbrengen van kanaries en dan het liefst natuurlijk door de oudervogels.

Ik ben in het bezit van vrijwel elk boek, dat met betrekking tot het houden en kweken van (kleur)kanaries is geschreven, omdat ik dacht daaruit veel te kunnen leren.

Dit is, voor zover het de combinatie van kleuren en soorten betreft, vrij aardig gelukt. Omtrent de kunst tot het groot krijgen van de jongen tast ik naar mijn mening nu echter soms meer in het duister dan „toen ik nog van niets wist“.

De schrijvers van de boeken, voederdeskundigen van vogelvoerfabrieken, de „antwoordman“ van onze bond, keurmeesters enz. schijnen ieder voor zich een (andere) theorie te hebben over het niet of slecht voeren van poppen.

Hopelijk is de schrijver die beweert dat Glosters vruchtbare en goede ouders zijn, die hun jongen vlot grootbrengen, geen broodprofeet.

Na een aantal jaren met meer of minder succes kleurkanaries te hebben gekweekt, heb ik mij onlangs namelijk een span Glosters aangeschaft; misschien doe ik met deze aanwinst inderdaad gunstiger ervaringen op en kan ik na dit seizoen beamen dat de man gelijk heeft.

Om eens een bloemlezing te geven van wat er zoal wordt aangeraden bij de opfok van kanaries, heb ik het volgende (veelal tegenstrijdige) overzicht samengesteld:

1. Pop blijft op nest omdat de temperatuur van omgeving te laag is;
2. Pop is te jong. Goed voerende oude(re) poppen nooit verkopen. In de praktijk voeren ook deze een volgend jaar soms niet of slecht.
3. Oudervogels niet in conditie. Jonge vogels lijden gebrek en sperren niet voldoende. Het is mij wel gelukt met een voederspuit, gevuld met kwark, de jongen door een paar kritieke dagen te krijgen, waarna de ouderdieren de taak overnamen (dan wel in

WAT LEZERS SCHRIJVEN

WIE WEET NOG (BETERE) RAAD?

door H. Seegers

conditie?).

4. Mannen en poppen niet bij elkaar in broedkooi laten, pop voert dan beter omdat zij niet door de man op het nest wordt voorzien van voer. Mannen en poppen wél bij elkaar in broedkooi laten, voeren dan samen en de jongen groeien dus sneller.

5. Regelmatig tegen vogelluis spuiten. Niet veel spuiten, kans op leverziekte.

6. Hennep bevordert speekselwerking, dus voederdrang. Geen hennep voeren wegens gevaar voor zweetziekte.

7. Te diepe nesten veroorzaken zweetziekte.

8. Snoepzaad bevordert voederdrang. Insekten en/of miereëieren idem.

9. Eivoer te nat veroorzaakt ingewandstoornissen. Eivoer te droog remt speekseltoevoer, dus geen voederdrang.

10. Kiemzaad door eivoer is een uitstekend opfokvoer. Geen kiemzaad door eivoer, het geeft broei en dus gevaarlijk voor darmstoornissen.

11. Om met de cabaretier te spreken: „Zo kan ik nog wel uren doorgaan.“

Wanneer een van onze prominente deskundigen in een van zijn boeken beweert dat men van een pop in twee rondes **gemakkelijk** 6 tot 10 jongen op stok kan krijgen, zou ik weleens weten hoe. Op een groot aantal poppen heb ik er in verhouding van 1:5 weleens zo iets bij, maar dat is uitzondering.

Van meerdere exemplaren krijg ik niet meer te zien dan een paar jongen, die na twee tot vier dagen doodgaan.

Is er na alle research en jarenlang opgedane ervaringen nu werkelijk geen eenstemmig advies te geven, waardoor redelijker kweekresultaten worden bereikt?

Welke deskundige of kweker, die „het in de vinger-toppen heeft“, durft nu nog te zeggen: „Kijk, als je dat doet, ben je praktisch uit de moeilijkheden.“

Ik ben benieuwd en hem of haar bij voorbaat uiterst dankbaar voor de werkelijk goede raad!

PIK ER WAT VAN MEE

door Jos van Himberger

Och, eigenlijk gewoon een praatje tussen u en mij. Geen grote termen en geleerde woorden waar we het woordenboek bij moeten halen, en toch... Als we over vitamines gaan spreken, vraagt dat wel even een rustig uurtje buiten het bereik van het TV-geluid, want door de meeste vogelliefhebbers zijn de vitamines dikwijls geheimzinnige stoffen, waar men niet goed raad mee weet.

Worden ze op het goede moment gebruikt en dan ook nog de vitamine(n) die men op dat moment nodig heeft, dan wordt er vaak een bijna magische kracht aan toegekend.

De vogelliefhebber die het ongelukkiger treft en niet de goede vitamine(n) kiest voor de dan geldende behoeften, stopt ermee en gaat alle vitamines als waardeloos beschouwen.

Het bovenstaande weerspiegelt de gang van zaken zoals die in de praktijk voorkomt.

Het neemt niet weg dat we als vogelliefhebber ons uiterste best moeten doen om van de vitamineleer wat meer onder de knie te krijgen en niets aan het toeval mogen overlaten.

Het gebruik van vitamines in de vogelvoeding is aan bepaalde spelregels gebonden. In de periode dat er behoefte, of beter, extra behoefte is aan een bepaalde vitamine, dan moet die ook in de juiste dosering worden verstrekt.

Wat zijn vitamines eigenlijk?

Een gerechtvaardigde vraag, die iedere vogelliefhebber zich moet stellen. De tijd om vitamines te pas en te onpas te gaan gebruiken is echt wel voorbij. De wetenschap heeft reeds vele geheimen op dit gebied ontsluitend en biedt de mogelijkheid om van deze stoffen een verantwoord gebruik te maken in de vogelvoeding.

Als we vitamines omschrijven als: „kleine hoeveelheden noodzakelijke levensstoffen”, dan weet ieder-

een dat er niet gesproken gaat worden in termen van grammen of kilogrammen als het om vitamines gaat.

Naar internationale afspraken worden deze zéér kleine hoeveelheden uitgedrukt in IE = internationale eenheden, bijvoorbeeld 6000 IE A + 6000 IE D per cc-drager. Een „drager” is het produkt, vast of vloeibaar, waarin deze vitamines zijn gemengd.

Als de drager vloeibaar is, is verstrekking via het drinkwater het meest effectief, en een vaste drager geeft een betere verdeling door in een zachtvoeder voor vogels te worden gemengd.

Tot zover behoeven er dan geen problemen meer te zijn in het verstrekken van een vitaminepreparaat.

Maar nu opgelet, want het gaat bij vitamines niet zozeer om de wijze van verstrekken, doch om de hoeveelheden in de verschillende perioden van het vogelleven. Iedere vogel in de vrije natuur en in onze volières en kweekruimten stelt op bepaalde tijden zoals rust-, kweek- en ruitijd zeer duidelijke eisen aan de hoeveelheid en soort vitamines die hij moet ontvangen. Voor een bepaalde prestatie of extra prestatie heeft een vogel ook bouwstoffen nodig om alles tot een goed einde te kunnen brengen. Daarom ook zien we het als een taak om een goede en verantwoorde richtlijn te geven omtrent het gebruik van de verschillende vitamines. Als rechtgeaarde vogelliefhebber zult u er beslist niet voor terugschrikken om dit hoofdstuk over de vitamines nog eens te herlezen en zelfs eens te raadplegen in de tijd wanneer uw vogels een bepaalde periode doormaken waarvan u weet, dat er extra eisen worden gesteld. Duidelijke grafieken van de vitamines vindt u in het boek: „Vogels die vragen worden overgeslagen”.

Om geen fouten te maken bij het verstrekken van

aminen aan vogels moet er met nadruk op gewezen worden dat er vitamines worden gefabriceerd voor diverse dieren, zoals de grote landbouwhuisdieren, voor kleine huisdieren en vogels. De concentratie van deze vitamines geeft onderling een werkelijk verschil te zien in i.e. = internationale eenheden per cc of per gram.

Het is daarom voor vogels alleen veilig de vitamines te gebruiken die ervoor gemaakt zijn. De industrie biedt een flink assortiment hierin. Deze vitamines zijn in alle afgestemd op de betreffende diersoorten en geven de dierenvriend de gelegenheid om zonder risico vitamines toe te dienen.

Wat het verstrekken van vitamines aan vogels, die afgestemd zijn om gebruikt te worden door mensen, zijn we ook op de verkeerde weg. Ook hier is de concentratie anders en niet geschikt voor vogels, zoals uit de nu volgende gegevens zal blijken.

De vitamines kunnen we onderverdelen in twee groepen:

1 in olie oplosbare, 2 in water oplosbare.

Het grote gevaar schuilt bij de vitamines van groep 1, de in olie oplosbare.

Wat gebeurt hier namelijk mee als deze worden opgenomen in het organisme van de vogel?

Allereerst worden ze als grondstof gebruikt waarvoor ze moeten dienen, doch het overschot (de te veel verstrekte) worden niet via het darmstelsel met de meest of met de urine afgescheiden, maar blijven in de lever opgeslagen tot ze weer nodig zijn. Worden er nu regelmatig te veel vitamines van deze groep verstrekt, dan vindt er een overbelasting van de lever plaats, waardoor nare gevolgen niet uitblijven.

Een klassiek voorbeeld hiervan is het overdoseren van caroteenrijke stoffen aan kleurvogels. Caroteen is een pro-vitamine A en wordt dus na omzetting door de lever vastgehouden. De vogelliefhebber die hiermee zondigt, kweekt steeds kleinere en minder levenskrachtige vogels. Geen wonder, want de lever wordt te sterk belast met een vitamine behorende tot de 1ste groep.

Tot deze groep behoren de vitamines A, D, E, en K. Vier soorten vitamines, met ieder voor zich duidelijk een andere functie in het vogellichaam.

De nu volgende beschrijving zal dit duidelijk maken.

Het A-vitamine

Dit zorgt mede voor bouw en onderhoud van de epitheel laag en alle slijmvliezen. Dat aan deze beide soorten weefsels enorme eisen worden gesteld, behoeft eigenlijk geen betoog. Voor de duidelijkheid willen we het toch iets illustreren.

Toen in vroegere tijden de vogel nog reptiel was, bestond het gevaar voor uitdroging nauwelijks. Het leven in en uit het water kon hij zelf regelen en daardoor de vochttoevoer en/of -afvoer zelf bepalen.

Zo ook bijv. de slak. Deze verliet het water, doch bouwde een huisje om zich in te verbergen en zodoende uitdrogen tegen te gaan. Natuurlijk zijn er ook slakken zonder huisje, doch deze hebben nog een extra stevige slijmlaag om zich heen en laten zich alleen maar zien bij vochtig en donker weer. Uitdrogen is de grootste vijand van al wat leeft, want zonder vocht is leven niet mogelijk. Een be-

langrijke bouwsteen voor een goede, gezonde huid bij vogels is de vitamine-A.

En dan de slijmvliezen van de ogen en van de bek tot de anus. Alle zijn ze afhankelijk van de vitamine-A als bouwstof.

De ogen zijn belangrijk voor het opvangen van het licht. Het licht weer noodzakelijk voor gezondheid, groei en voortplanting. Is er gebrek aan vitamine-A dan komen deze zaken in het gedrang.

In de kweektijd heeft de vogel duidelijk behoefte aan vitamine-A. Er wordt dan veel van de ouder-vogels geëist: bevruchten, eieren leggen, broeden en jongen grootbrengen. Slijmvliezen spelen bij al deze verrichtingen een grote rol. In deze periode dient iedere vogel met de juiste hoeveelheid vitamine-A te worden bedacht en zeker niet worden blootgesteld aan een gevaarlijke overdosering. De industrie brengt daarom vitamines in de goede verhouding voor alle vogels en ook nog voor de verschillende levensperiodes. Geen kleine opgave, maar het gebeurt. Het gebruik van deze vitamines staat aangegeven en dient als leidraad voor de vogelliefhebber.

In de rusttijd wordt van de vogel wederom een krachtprestatie gevraagd. Als de vogels gaan ruïen in het najaar, kunnen de nachten al kouder gaan worden. Een gezonde huid en slijmvliezen zijn dan van vitaal belang om ziekten te voorkomen. Bij de dan optredende temperatuurwisselingen hebben de slijmvliezen het sterk te verduren. De vitamine-A kan de vogels beschermen in deze tijd van grote risico's. In de rusttijd is alles volgroeid en afgebouwd bij de vogels. In deze tijd is de behoefte aan vitamine-A dan ook duidelijk lager en is de toediening alleen nodig voor onderhoud van de bestaande weefsels, dus niet voor nieuwbouw.

Met eenvoudige woorden is getracht om de vitamine-A en de functie hiervan zo duidelijk mogelijk voor te stellen.

Vitamine-D, ook behorend tot de eerste groep, heeft een geheel andere functie en werkt ook ten nauwste samen met andere stoffen, die daarom ook beslist in de voeding aanwezig moeten zijn om de vitamine-D tot zijn recht te laten komen.

Vitamine-D dient samen met kalk en fosfor voor de skeletvorming bij de vogel. Duidelijk is meteen dat alleen in de kweektijd een grotere behoefte aan vitamine-D aanwezig is. Dan moet er een geheel nieuw en sterk beenderstelsel bij de jonge vogel worden gevormd, en dat kan alleen als de drie hierboven genoemde stoffen voldoende in de voeding aanwezig zijn.

Is een van de drie niet of te weinig aanwezig, vindt er ook geen goede beendervorming plaats. Zachte en dunne beenderen of zelfs makkelijk breekbare beenderen zijn het gevolg. Geen vitale vogel, zeker niet om straks mee verder te kweken.

In de rui- en rusttijd zijn veel minder vitamines-D nodig, zodat met een lagere dosering kan worden volstaan.

De industrie brengt A+D-vitamedruppels in de verhouding van 6000 IE A en 6000 IE D, die zeer geschikt zijn voor de rusttijd. De gecombineerde vitamedruppels geven een geheel ander beeld te zien. Deze bevatten bijv. 25.000 IE A = 12.500 IE D + toegevoegd B-, E- en K-vitamines. Deze zijn dui-

moeilijk te missen tijdens de kweek...

Als jonge vogels voorspoedig moeten groeien, dan is het noodzakelijk, dat de juiste voedingsgrondstoffen daarvoor aanwezig zijn. Naast het zaadmengsel als basisvoeding hoort Cédé eivoer dagelijks aan uw kweekvogels verstrekt te worden.

De controle van al onze producten hebben we in handen gelegd van Dawe's Laboratories, Chicago U.S.A., St. Niklaas, België.

Cédé vogelvoeders

Tilburg, Langestraat 104, Tel: 013-423156

lijik afgestemd op de kweekperiode en voor post-iven ook tijdens de vluchtperiode. De gecombineer-
vitaminen hebben vele vogelliefhebbers tijdens
kweekperiode succes doen oogsten. Dank zij de
ste verhouding en samenstelling der vitaminen,
an de slijmvliezen wordt bij de vogels tijdens de
veek veel gevraagd. Als de vogelliefhebber boven-
aande verhouding van de vitaminen goed bekijkt,
in weet hij ook dat dit de juiste dosering zal zijn
ior zijn gevleugelde vrienden tijdens de kweek.

vitamine-E is ten nauwste betrokken bij het goed
nctioneren van de hersenen. Deze vitamine is
aaram een onmisbaar onderdeel in de voeding. en
el speciaal voor het koppelen en tijdens de kweek.
iet voor niets heeft E-vitamine de populaire naam
ekregen van bevruchtingsvitamine. Het is een in
lie oplosbare vitamine en wordt in het vogellichaam
n opslag gehouden tot ze nodig is voor verbruik.
e grootste behoefte ligt 2 à 3 weken voor de kweek-
jd, en verder de gehele kweekperiode, zoals op
e verpakking staat vermeld.

let verstrekken van ranzig voedsel vernietigt de
vitamine-E in het vogellichaam. We dienen er daar-
im voor te waken dat geen bedorven voedsel wordt
erstrekt. Voedermiddelen met een hoog olie- of
vetgehalte kunnen daarom gevaarlijk zijn als ze on-
oelmatig zijn bewaard of ranzig zijn geworden. In
dit verband mogen wij wijzen op het gevaar van het
gebruik van levertraan, die lange tijd aan licht en
zuurstof is blootgesteld geweest. Het hoge oliege-
halte kan dan gesplitst zijn in glycerine + oliezuur.
Dergelijke levertraan is gewoon een gevaar gewor-
den voor de vogels en mag niet meer worden ge-
bruikt.

De gewone A-+D-druppels zijn veel veiliger door
hun betere houdbaarheid en hogere concentratie op
minder oliehoudende stof. De geringe verstrekking
die hierdoor kan geschieden, sluit gevaar van ran-
zigheid totaal uit.

Nu als laatste van de in olie oplosbare vitaminen
de vitamine-K.

Deze vitamine heeft te maken met de bloedsamen-
stelling in de vogel. Ze wordt ook de bloedstollings-
vitamine genoemd.

Het is niet bekend of vogels ooit een ernstig ge-
brek hebben aan vitamine-K. Wel is zeker dat de
meeste vogels voldoende van deze vitamine via de
normale voeding ontvangen. Vooral de vogels die
af en toe een weinig bladgroen op het menu heb-
ben staan, ontvangen zeker voldoende vitamine-K.
Aan gecombineerde vitaminepreparaten is gewoon-
lijk ook K toegevoegd, zodat het risico van tekort
tijdens belangrijke perioden uitgesloten is.

Gaan we nu eens kijken naar de vitaminen van
groep 2: de in water oplosbare vitaminen-B en -C.
Deze zijn van een geheel andere structuur en zijn
daardoor ook anders betrokken bij de opbouw en
het onderhoud van de vogel.

Het vitamine-B-complex is nodig voor een goede
vertering van het voedsel en geeft hierdoor aan de
vogel de kans om te groeien en energie te ontwik-
kelen. Te veel verstrekte vitaminen-B worden in de
vogel nergens opgeslagen, doch verlaten via het
verteringskanaal en de urine het vogellichaam. Hier-
door is vitamine-B veel minder gevaarlijk bij over-
dosering. Omdat er geen opslag plaatsheeft van

deze vitaminen, zal het duidelijk zijn dat deze stof-
fen dagelijks met de voeding moeten worden aange-
voerd. Het rantsoen van de vogel moet daarom
voldoende B-vitaminen bevatten voor:

a. vertering van zetmeel, suikers en vetten, die no-
dig zijn voor de energievoorziening;

b. goede omzetting van de voedingseiwitten om op-
timale spier- en vedervorming te doen plaatsheb-
ben.

Kort gezegd komt het erop neer dat het vitamine-
B-complex ervoor moet zorgen dat een vogel kan
uitgroeien tot een volwassen vogel en verder zijn
hele leven afhankelijk is van B-vitaminen om alle
nodige levensfuncties te kunnen verrichten.

Zo, nu weten we meteen welk een belangrijke factor
het B-complex is in het vogelleven.

We gaan deze bewering eens nader omschrijven.
De voeding die de vogel tot zich neemt, bestaat uit
twee hoofdgroepen: groeistoffen en energiestoffen.
De groeistoffen in de voeding zijn de voedingseiwit-
ten, de energiestoffen, de zetmelen, suikers en vetten.
Deze beide hoofdgroepen, hun naam zegt het al,
hebben ieder een geheel eigen functie. De ene
groep kan de taak van de andere niet overnemen.
De groeistoffen uit de voeding worden door de vita-
mine-B6 in samenwerking met het element natrium
omgezet in spieren, weefsels en ook het verenklee-
d van de vogel wordt enkel en alleen gevormd uit de
eiwitten die in de voeding aanwezig zijn.

Zonder vitamine-B6 is omzetting van voedingseiwit
onmogelijk, en bij onvoldoende verstrekking tijdens
kweek- en ruitijd komt nadien iedere vogel in nood,
hetgeen zal blijken uit latere prestaties die we van
de vogel verwachten. Uit het voedingseiwit moeten
cellen worden gevormd waarin later de energie kan
worden opgeslagen. Gebrek aan vitamine-B6 en na-
trium geeft onvoldoende celvorming in de jeugd, en
het kwaad is geschied.

Vitamine-B6 kan zonder gevaar worden gegeven,
doch het verstrekken van natrium is aan grenzen
gebonden. Een goed mineraalmengsel voor vogels
voorkomt overdosering van deze stof.

B-vitaminen in vloeibare vorm zijn gemakkelijk via
het drinkwater toe te dienen en bevatten het volle-
dige B-complex in de goede verhouding voor vogels.
Vitamine-B verstrekken door bladgist of biergist
bij te voeren is uiteraard mogelijk, maar we moe-
ten daarbij wel bedenken dat het voedingseiwit van
deze produkten veel te hoog ligt voor vogels en
daarom kunnen er slechts geringe hoeveelheden
van worden gegeven.

Vele liefhebbers hebben hier fouten mee gemaakt.
Het vitamine-B1 en -B2. Deze zijn betrokken bij de
omzetting van de energiestoffen: zetmeel, suikers en
vetten. Uit deze onderdelen van de voeding kan
de vogel de kracht halen om iets te presteren, zoals
lopen, pikken, ademhalen, vliegen, broeden en zich
verwarmen, kortom leven mogelijk maken en voort-
zetten. Vooral de B1-vitamine is met bovenstaande
verrichtingen belast.

De B2-vitamine is extra bezig om een goede pees-
en bindweefselontwikkeling te doen plaatshebben.
Vogels, fazanten en duiven met een voortdurend
B2-gebrek krijgen afwijkingen aan de tenen en voet-
jes. De peesvorming houdt de totale ontwikkeling
niet bij en het resultaat is de vervorming van de

De
sel

hiel- en teengewrichten. Echt wel iets om aan te denken, vooral voor degenen die kunstmatig broeden en opfokken in gesloten ruimten waar totaal geen andere stoffen te vinden zijn voor de dieren dan die welke via de voeding door de verzorger worden verstrekt. Bij een onvolledige en niet uitgebalanceerde voeding komt het in de praktijk na enkele dagen of weken altijd tot narigheden. Dit dan niet alleen voor het dier, maar ook voor zijn verzorger, die het beste verwacht en mislukkingen krijgt te zien. Dit artikel wil ertoe bijdragen dergelijke onaangenameheden te voorkomen. Vitamine-B12 is belangrijk voor alle vogels. Het mag dan waar zijn dat deze vitamine door de vogel zelf wordt aangemaakt in het darmstelsel, doch ook daar gelden weer bepaalde regels voor.

Als een zaadetende vogel nooit over dierlijk voedsel kan beschikken dan is de vorming van vitamine-B12 door de vogel zelf uitgesloten. Alleen de dierlijke eiwitfactor in het rantsoen schept voor de vogels de gelegenheid om B12 zelf te produceren. Vitamine-B12 is betrokken bij een goede bloedvorming, en met een verkeerde bloedsamenstelling is een gelukkig vogelleven niet mogelijk. Hiermee komen wij dan vanzelf bij de andere vitamine van groep 2, de in water oplosbare vitamine-C. Ook deze vitamine is nodig voor gezond bloed in de vogel. De suikers in het vogelvoederrantsoen bepalen weer de mogelijkheid om vitamine-C binnen het organisme van de vogel aan te maken. De vogel produceert C-vitamine in de nieren. In het voederrantsoen is dus nodig voor een goede bloedvorming: 1. dierlijk en plantaardig eiwit; 2. suikers en/of vitamine-C; 3. spoorelementen koper en ijzer; 4. vitamine-K; 5. zelf vorming van vitamine-B12 is mogelijk.

De vogelliefhebber gaat zich nu afvragen: „hoe krij-

gen wij nog vogels gekweekt en hoe houden wij in leven?”

Nou, dat valt vaak ook niet mee, gezien de v. mislukkingen waarmee wij geconfronteerd worden. Daar moet wat aan gedaan worden, en een begrip van wat de vogel nodig heeft is daarom vereist.

Door onderzoek van de voedermiddelen in laboratoria en voederproeven met vogels worden vele geheimen ontsluitend ten dienste van hen die vogels in gevangenschap houden.

Maar hoe de vogelliefhebbers op verantwoorde wijze over alle ingrediënten kunnen beschikken, is dikwijls een probleem dat moeilijk te verwezenlijken is voor iedereen afzonderlijk. Daarom ook worden er speciale voeders voor de verschillende vogelsoorten door de industrie vervaardigd om zodoende dit probleem op te vangen.

Dit wil uiteraard niet zeggen dat de aandacht van de verzorger er niet aan te pas komt of mag verslappen. Het is noodzakelijk dat aan alle onderdelen de nodige zorg wordt besteed.

Het is beslist niet alleen de voeding die roet in het eten kan gooien. De verzorging, de hygiënische maatregelen, de inrichting van de ruimte, oplettendheid bij afwijkingen, relatieve luchtvochtigheid en temperatuur kunnen problemen scheppen die de vogelliefhebber desillusies bezorgen. Ondanks deze andere mogelijkheden tot mislukkingen houden wij toch dikwijls het hart vast als we vogelliefhebbers in de praktijk met vitaminen zien werken. Daarom is het de meest eenvoudige zaak om deze taal over te dragen aan de vogelvoederindustrie, die alle vitaminen en micro-elementen kan samenbrengen in een eivoer voor vogels.

Als wij dit eivoer dan verstrekken in alle perioden van het vogelleven, zoals dit behoort, dan is iedere toevoeging van vitaminen, van welke aard ook, niet meer nodig. Fatale overdoseringen zijn hiermee uitgesloten als de vogels naast hun hoofdvoedsel – de zaden – een dergelijk eivoer ontvangen, en wel als volgt:

In de kweektijd – iedere dag naar behoefte. Dit varieert naar het aantal aanwezige jonge vogels.

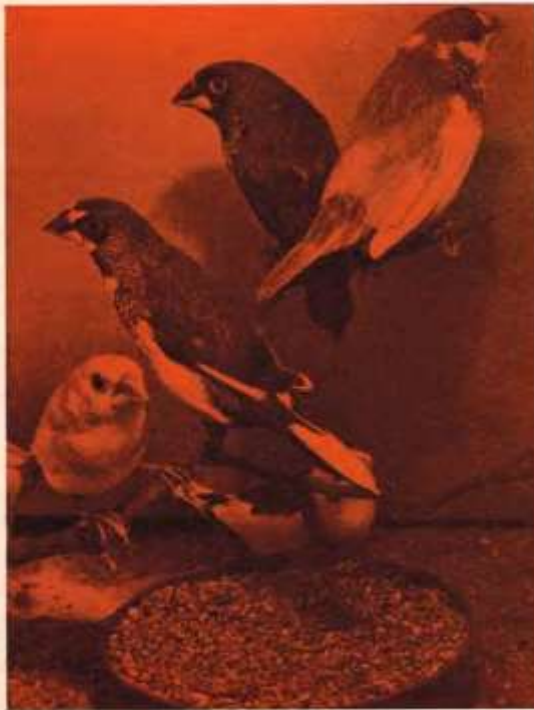
In de ruitijd – iedere dag tot 1/3 van het gewicht van het totale dagrantsoen dat de betreffende vogelsoort per dag opneemt.

In de rusttijd – 3 maal per week 1/3 gewicht eivoer van het totale dagrantsoen.

Kanaries eten iets minder dan 4 gram per dag, kleine parkieten ongeveer 6 gram per dag.

Op deze wijze ontvangen de vogels in gevangenschap niet alleen de juiste dosering vitaminen en spoorelementen, maar ook het noodzakelijke dierlijk eiwit, dat via een zaadmengsel niet verkregen wordt.

In de verschillende perioden kunnen nu geen voedingstekorten ontstaan, en de vogelliefhebber kan zich concentreren op alle andere problemen die aan het houden van vogels nu eenmaal verbonden zijn. Als de premix „Vitafac Cage Birds” van Dawe's Laboratories te Chicago en St.-Niklaas in een eivoer is opgenomen en dit eivoer wordt volgens bovenstaand schema verstrekt, dan is iedere verdere toevoeging van vitaminen totaal overbodig.

ysel

De

DE KWEEK EN VERERVING VAN DE BRUINVLEUGEL (LACEWING) GRASPARKIET

door W. Beckmann

De laatst opgetreden kleurverandering bij de grasparakiet is de bruinvleugel, enkele jaren geleden hier in Nederland onder de Engelse benaming „lacewing“ ingevoerd. Met deze kleurslag wordt in Nederland nog betrekkelijk weinig gekweekt, in België echter zijn er enige kwekers die zich op deze kleurslag toeleggen, o.a. dhr. Wijnants, van wie ik vele kweekresultaten ontving.

De bruinvleugel kan ruwweg als een lutino (of albino) met bruine ondulatietekening omschreven worden. De bruinvleugel is echter geen albinistische vorm; wat de bruinvleugel dan wel is hoop ik in de loop van dit artikel te verduidelijken.

De vererving van de verschijningsvorm „bruinvleugel“, dus ik gebruik niet het woord „mutatie“, is geslachtsgebonden t.o.v. de wildvorm.

Hieronder laat ik vijf paringen volgen waarbij de bruinvleugel betrokken is.

1. Gele bruinvleugel man x groene pop = groene/

bruinvleugel mannen en gele bruinvleugel poppen.
2. Groene man x gele bruinvleugel pop = groene/bruinvleugel mannen en groene poppen.

Deze poppen zijn niet verervend voor bruinvleugel en dus niet geschikt voor de bruinvleugelkweek.

3. Groen/bruinvleugel man x gele bruinvleugel pop = 25% gele bruinvleugel mannen, 25% groen/bruinvleugel mannen, 25% gele bruinvleugel poppen, 25% groene poppen.

4. Groen/bruinvleugel man x groene pop = 25% groene mannen, 25% groen/bruinvleugel mannen, 25% gele bruinvleugel poppen, 25% groene poppen.

5. Gele bruinvleugel man x gele bruinvleugel pop = 100% gele bruinvleugel mannen en poppen.

Hoe kweken we nu witte bruinvleugels als u alleen gele bruinvleugels in uw bezit heeft. Dat doen we als volgt:

1ste jaar: gele bruinvleugel man x blauwe pop geeft groen/blauw + bruinvleugel mannen en gele bruinvleugel/blauwe poppen.

use/

De /

It geval zijn de poppen wel split voor de blauwe r, daar blauw niet geslachtsgebonden, maar somaal vererft.

iet tweede jaar paart u broer x zus; dus groen/vleugel + blauwe man x gele bruinvleugel/ rwe pop. Procentsgewijs kunt u uit deze paring wachten:

nnen

3 groen

groen/bruinvl. + blauw

3 gele bruinvleugel

gele bruinvleugel/blauw

5 blauw/bruinvleugel

6 witte bruinvleugel

open

6 groen

groen/blauw

6 gele bruinvleugel

1 gele bruinvleugel/blauw

6 blauw

6 witte bruinvleugel.

eft u eenmaal witte bruinvleugels, dan kunt u deze derling paren, want uit de paring witte bruinvleugel witte bruinvleugel kweekt u 100% witte bruinvleugels. Wilt u het formaat van uw witte bruinvleugels verbeteren, dan paart u bijv. een man witte bruinvleugel met een zware blauwe pop, daaruit kweekt u blauwe/bruinvleugel mannen en witte bruinvleugel poppen.

e standaard eist een zo diep mogelijke cinnamonndulatietekening die een goed contrast geeft met e gele ondergrond (of witte) en gele (of witte) lichaamskleur. Het is funest om in uw stam bruinvleugels de reductiefactoren te kweken, want deze reductiefactoren verzwakken de kleur van de ondulatietekening, dan krijgt u a.h.w. lutino's met een te ware vleugeltkening (of albino's). Het is voor een leurmeester soms ondoenlijk dergelijke getekende no's van bruinvleugels te onderscheiden. Is de ondulatietekening van uw bruinvleugels te zwak, paar te dan terug aan goede groenen of blauwen, het s belangrijk dat deze groenen of blauwen een diepzwarte ondulatietekening bezitten. Het klinkt in uw ren misschien erg vreemd, maar groenen of blauwen met een diep zwarte ondulatietekening geven mij de zekerheid dat het aanwezige melanine in de ondulatietekening in maximale hoeveelheid aanwezig is. Onder de reductiefactoren versta ik bijv. de grijsvleugel- en de diepovergoten factor. Deze factoren reduceren de hoeveelheid melaninekorrels in de ondulatietekening en maken de tekening grijs en zeer lichtgrijs. Deze factoren hebben niets met de kleur van het melanine te maken, maar alleen met het aantal geoxydeerde melaninekorrels in die veertjes. Wat wel met de kleur van het melanine te maken heeft is de cinnamonfactor; deze factor verandert het zwarte eumelanine in zandkleurig bruin eumelanine. Is de concentratie melaniekorrels in de bevedering maximaal, dan krijgt u cinnamons met een diep bruine ondulatietekening, is de concentratie minder sterk dan zullen de cinnamons een bleker bruine ondulatietekening tonen. Dit zien we dikwijls met cinnamons die tevens de grijsvleugelfactor bezitten. De cinnamonfactor heeft de kleur van het melanine in bruin veranderd, maar de grijsvleugelfactor heeft het aantal melaninekorrels (die in dit geval bruin zijn door de

werking van de cinnamonfactor) verminderd, wat de bruine kleur zwakker maakt.

Ditzelfde verschijnsel zien we ook bij de bruinvleugels; zijn deze doorgekweekt over groen (of blauw) met maximale zwarte ondulatietekening, dan zal de ondulatietekening van uw bruinvleugels diep bruin zijn, maar anderzijds, bezitten uw bruinvleugels tevens de grijsvleugelfactor, dan wordt de ondulatietekening flets bruin, nog erger wordt het indien uw bruinvleugels de diepovergoten factor bezitten, dan is de ondulatietekening helemaal vaag.

Heeft u bruinvleugels met een vage ondulatietekening paar dan man gele bruinvleugel x groene pop met een diepe zwarte ondulatietekening, in de hoop dat deze pop niet split is voor de grijsvleugel- (of diepovergoten) factor. Uit deze paring kweekt u gele bruinvleugel poppen met een diepere bruine ondulatietekening.

Is de bruinvleugel een mutatie?

Aan het uiterlijk van de bruinvleugel zouden we een nauwe verwantschap met de ino veronderstellen, maar ook met de cinnamon. De lichaams- en de oogkleur zijn gelijk aan die van de ino, maar de ondulatietekening is gelijk aan die van de cinnamon.

De bruinvleugel is in Engeland ontstaan in een lutinostam, dus ging men deze nieuwe mutatie uitproberen in paringen met lutino's en cinnamons en toen kwamen er enige eigenaardige dingen aan het licht.

Dr. Taylor in zijn boek „Genetics of the Budgerigarbreeder” geeft ons enkele van deze paringen, die ik ook in mijn boek „Handleiding voor de Grasparietenkweker” en in de nieuwe standaard van de N.B.v.V. heb overgenomen zonder tot definitieve conclusies omtrent de vererving te komen.

De hypothese van dr. Taylor was dat de bruinvleugelfactor een recessief gen kon zijn van de ino-factor en gekoppeld met de cinnamonfactor zou de bruinvleugel als verschijningsvorm ontstaan. Deze mogelijkheid houdt dan ook in dat als de koppeling tussen het ino-gen en het cinnamon-gen verbroken werd, we op den duur ook gele (of witte) met zwarte vleugeltkening konden kweken.

Het beroerde was, dat iedere keer als ik aan de bruinvleugel werd herinnerd, ik een onbevredigend gevoel kreeg, omdat dat probleem nog niet was opgelost en er een oplossing moest worden gevonden, want per slot van zaken konden we tot nu toe iedere mutatievorm verklaren.

Allereerst enkele paringen

1. Bruinvleugel man x ino pop = ino/bruinvleugel mannen en bruinvleugel poppen.

2. Ino man x bruinvleugel pop = ino/bruinvleugel mannen en ino poppen.

3. Bruinvleugel man x cinnamon pop = cinnamon/bruinvleugel mannen en bruinvleugel poppen.

4. Cinnamon man x bruinvleugel pop = cinnamon/bruinvleugel mannen en cinnamon poppen.

Dit zijn de paringen van bruinvleugels en resp. ino's en cinnamons onderling. Ter vergelijking de volgende paringen.

Cinnamon man x ino pop = normaal/cin.+ino mannen en cinnamon poppen.

Ino man x cinnamon pop = normaal/cin.+ino mannen en ino poppen.

Wordt vervolgd

KORTE BERICHTEN

Ringenbestelformulier

Het ringenbestelformuliertje zal niet meer IN dit blad worden afgedrukt maar hiervoor zal de binnenkant van de wikkel OM dit blad worden gebruikt. U kunt na ontvangst de formuliertjes uitknippen. Het ligt in de bedoeling om u een formuliertje in de maanden juli en september op deze manier te doen toekomen. WEES STRAKS DUS ZUINIG OP DE WIKKELS!!!!

Van de keurmeesters

Afgevoerd van de lijst van keurmeesters kleur is de heer I. v. d. Weide.

Volière voor bejaarden

De op bovenstaande foto afgebeelde volière is door de Venrayse volièrevereniging geschonken aan de bejaarden die in Huize Schuttersveld te Venray woonachtig zijn. Dit ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de vereniging. Fijne beurt, mensen, en nog erg veel succes.

Ledenstand

Het gaat goed met de ledenwerving. We hebben per 1 april weer ruim 200 leden meer dan vorig jaar op die datum. Houden zo!

Weet u overigens dat uw vereniging vol zit met STILLE KRACHTEN? Elk lid kan immers een nieuw lid werven. Door deze stille werkers kan uw vereniging een krachtige afdeling worden van uw bond.

Nieuwe vogel

In de Haagsche Courant van 30 maart j.l. lezen we dat er voor het eerst sinds ruim tien jaar een nieuwe vogelsoort is gevonden in het regenwoud op Hawaii. Hij behoort tot de familie van Hawaïaanse honingkrulpers en is ongeveer 13 cm lang. Hij is ontdekt door studenten van de universiteit van Hawaii bij een milieu-onderzoek op de beboste vulkaan Haleakala op het eiland Maui. Zijn rug is bruin olivkleurig, buik geel, met een opvallend zwart masker van voorhoofd tot onder de ondersnavel met uitlopers tot achter de ogen. Hij heeft een enigszins kegelvormige snavel. Er is nog geen naam aan de vogel gegeven. Waarschijnlijk is hij zo lang aan de aandacht ontsnapt doordat hij een voor mensen onbereikbare woonplaats heeft gekozen; moeilijke boshellingen waar per jaar 10 m regen valt. Bedoelde studenten maken gebruik van helikopters om in het gebied door te dringen. Overigens is er van de Hawaïaanse honingkrulpers al ongeveer 30 procent uitgestorven, waarschijnlijk als gevolg van de ontbossing van de eilanden, die al tot een kwart gevorderd is.

Tenslotte

WENSEN wij u fijne en zonnige Pinksterdagen, ondanks het feit dat wat de natuur betreft dit jaar Pasen en Pinksteren zo niet op één dag dan toch wel in één week zijn gevallen.

DE ZWARTE ZWAAN, EEN ZEER GELIEFDE SIERWATERVOGEL

door A. J. Zwinenbe

Al eeuwenlang genieten zwanen een grote populariteit. Geen wonder, want een zwaner familie in een vijver of gracht is een lust voor het oog. Statisch glijden de vogels door het water en trekken zich van de mens weinig aan. Vrees kennen ze dan ook nauwelijks. Als echte cultuurvogels kan men ze heden ten dage in half tamme staat nagenoeg overal waar water aanwezig is vinden. Ook de oude Grieken en Romeinen waren onder

indruk van deze forse vogels. In die tijd werden de dieren in gevangenschap gehouden. De zwanen waar het hier om ging, hoorden op enkele uitzonderingen na tot met een glanzend wit verenpak uitgeruste obbelzwanen. In ieder geval waren het al witte zwanen. Honderden jaren lang vormen zij de pronkjuwelen van de grotere siertervogels.

In 1697 kwam daar evenwel verandering in. In dat jaar namelijk ontdekte Willem de Vlamingh, luitenant op één der schepen van de Verenigde Oostindische Compagnie, op een nog onbekende rivier aan de westkust van Australië, destijds nog Nieuw Holland geheten, een geheel nieuwe vogelsoort, die zeer veel overeenkomst met de witte zwaan vertoonde. Er was echter één groot verschil. In tegenstelling tot de tot dusver bekende zwanen, die alle wit of nagenoeg wit waren, hadden deze zwanen een zwart verenkleed. De opvoeding onder de schepelingen was groot, want men voelde dat er een bijzondere vogelsoort ontdekt was. Met veel moeite slaagden men erin twee vogels te vangen en levend over te brengen naar Batavia. Ornithologen waren zeer verbaasd en niet minder verheugd. Kort daarna en ook later bracht nog menig schip een bezoek aan deze rivier, nu bekend onder de naam Swan River, en bij duizenden werden de vogels gevangen en naar alle werelddelen vervoerd. De zwarte zwaan werd binnen vrij korte tijd zeer geliefd, niet alleen omdat hij zo gemakkelijk in gevangenschap te houden was, maar bovenal omdat hij zo'n prachtig beeld in een plas of vijver opleverde. Zo begon de opmars van deze Australische zwanesoort. Thans treft men hem overal ter wereld in waterpartijen aan.

Alhoewel de zwarte zwaan, waarvan de wetenschappelijke naam **Cygnus atratus** luidt, dus al enkele eeuwen bekendheid geniet, wisten we tot voor kort nog betrekkelijk weinig van zijn leven in de vrije natuur. Hij bewoont nagenoeg geheel het vasteland van Australië en komt ook op Tasmanië voor. In Nieuw-Zeeland ontbrak hij oorspronkelijk. Na zijn overbrenging door de mens heeft hij zich daar echter enorm uitgebreid en is er thans ook algemeen. In 1962 werd door de Australische overheid een wetenschappelijk onderzoek naar de leefgewoonten van deze ongeveer 125 cm lange zwanesoort, de vrouwtjes blijven iets kleiner, ingesteld. Uit dit onderzoek bleek onder meer dat het voedsel nagenoeg geheel uit grassoorten en oeverplanten bestaat. Een enkel dier (insekt of slak), dat zich toevallig tussen deze vegetatie ophoudt, wordt wel

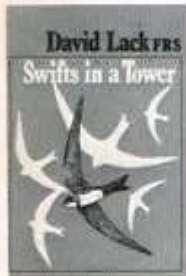

naar binnen gewerkt, doch vormt geen vast bestanddeel van het menu. De vermelding in vele zoölogische publikaties dat het voedsel van de zwarte zwaan zowel uit plantaardig als uit dierlijk materiaal bestaat blijkt dus onjuist te zijn.

Omdat zijn verspreidingsgebied zo enorm uitgestrekt is, valt er geen specifiek broedseizoen aan te wijzen. Daar bovendien de omstandigheden ter plekke van invloed zijn, kan men het gehele jaar door broedende zwarte zwanen aantreffen. In een uit takken, twijgen en waterplanten opgebouwd, vrij omvangrijk nest in ondiep water, worden door het vrouwtje 4 tot 8 groenachtige eieren gedeponeerd. Zowel mannetje als vrouwtje hebben een aandeel in het bebroeden ervan, wat in totaal ongeveer 40 dagen in beslag neemt. De jongen zijn aanvankelijk lichtgrijs, wat later zelfs bruinachtig. Na 11 maanden hebben ze dan het kenmerkende zwartbruine verenkleed der volwassen dieren. De slagpennen zijn tegen die tijd wit, de poten zwartgrijs, de snavel vuurrood met witte band en de pupil ook rood.

Ofschoon de zwarte zwaan er in de broedtijd een territorium op na houdt, leeft hij daarbuiten in grote kolonies. In de buurt van Lake Albert (Zuid-Australië) leeft waarschijnlijk de grootste kolonie. Men schat het aantal dieren alleen daar al op zo'n 50.000. Voor uitserven bestaat dan ook geen enkel gevaar, ofschoon we wel moeten oppassen, want het vlees van deze vogelsoort schijnt bijzonder smakelijk te zijn en als dat eenmaal in trek komt...

BOEKENNIEUWS

„SWIFTS IN A TOWER" door **David Lack**. Uitgaande van een kolonie gierzwaluwen in een toren in Oxford bestudeert de auteur het gedrag en alles wat verder met deze vogels samenhangt. In dit boek maakt hij ons er deelgenoot van en na het lezen van dit boek zijn wij vrijwel alles over deze vogels aan de weet gekomen. Uitgave: Chapman & Hall Ltd. (Londen), prijs £ 2.50.

„MEIN ADLER KREIST ZUM HIMMEL" door **Frances Hamerstrom**. Een boeiend boek over de ervaringen van deze Amerikaanse met steenarenden. Door haar nauwe relaties met deze vogels leren wij veel over het leven van deze machtige dieren. Uitgave: Landbuch Verlag (Hannover). Prijs D.M. 16.80.

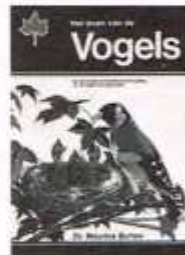
„DIE GRAUAMMER" door **Lutz Gliemann**. Evenals de andere uitgaven in „Die Neue Brehm-Bücherei" is ook dit een diepgaande studie, ditmaal over de grauwe gors. Een goed boekje, dat we de lezers, die geïnteresseerd zijn in onze inlandse vogels, graag aanbevelen. Uitgave: A. Ziemsen Verlag (Wittenberg/Lutherstadt). Prijs M. 8.60 (Oostduitse marken).

duiven houden

wenk hobbygidsen

„DUIVEN HOUDEN" door **C. A. M. Spruyt**. Een nieuwe herdruk van deze uitstekende gids voor de liefhebber van sierduiven, die hierin in kort bestek alle noodzakelijke gegevens aantreft. Deze herdruk is bewerkt door H. Th. G. Moeselaar. Uitgave: N.V. Uitgeverij Kosmos, prijs f 4,90.

„HET LEVEN VAN DE VOGELS" door **Dr. Maurice E. M. de Jong**. Een bijzonder goed boek over alles wat menhangt met het leven van de vogels. De ondertitel luidt „Een eenvoudige kenniskoning met het gedrag van vogels voor jonge lezer waaraan wij zouden willen toevoegen dat het ook veel oudere vogelliefhebbers het lezen meer dan waard. Naast de uitstekende teksten zijn de illustraties erg fraai. Een fijn boek, dat wij graag aanbevelen. Uitgave: Uitgeverij Helmond, prijs f 9,90.

„HANDBUCH FÜR WELLENSITTICHFREUNDE" door **Georg A. Radtke**. Een handboek voor de grasparkietenliefhebber door de bekende Duits expert op dit gebied. Een goed boek, dat uitgebreid ir gaat op verzorging, kweelkleuren en vererving. Uitgave: Kosmos Verlag, Stuttgart. Prijs D.M. 24,-.

„FARBENTAUBEN" door **Horst Marks**. Een goed boek voor de liefhebber en kweker van kleurduiven, die hierin alles vindt, wat hij voor een goede uitoefening van zijn hobby nodig heeft. Uitgave: A. Ziemsen Verlag (Wittenberg/Lutherstadt) in „Die Neue Brehm-Bücherei". Prijs M. 15.80 (Oostduitse Markten).

„WELCHER VOGEL IST DAS?" door **W. Cerny en K. Drchal**. Een uitstekend determinatieboek voor Europese vogels met 790 kleurafbeeldingen, 235 vluchtbeelden, 336 verspreidingskaarten en 64 kleurenfoto's. Aanbevolen. Uitgave: Kosmos Verlag, Stuttgart, prijs D.M. 17.80.

Er een waterhoentje in zijn volière kwam

leide ons A. Roza uit Maasland

was op een zondagmiddag dat er een meisje jonge vogel kwam brengen die haar hond bij het hertenkamp in ons dorp in de bek had gekl. „Hier is een jonge merel,” was de mededeling. Deze hond heeft het vogeltje gelukkig niet doodbeten.”

En ik het diertje uit het doosje haalde, zag ik het een waterhoentje was van slechts enkele maanden oud. In een grote kist waarin ik ook weleens enkele kwartels had grootgebracht, heb ik het lampje hoger gehangen, een vochtige graszode op een plank plaatje gelegd en in het midden van de zode een plat schaaltje met water geplaatst. Het waterhoentje ging onder de warme lamp zitten en had het al gauw naar de zin. Omdat ik naast mijn vogels ook tropische vissen houd, heb ik altijd een voorraad watervlooien bij de hand. Aangevuld met wat grote waterinsekten en wat geknipte meelwormen, gesneden muur en gras met een rood eierlepeltje voerd aan het waterhoentje, groeide dit voorvoedig op. Het rode eierlepeltje was voor het enige beestje de vervanging voor het rode blesje in de ouders die met het overige kroost in de volière waren achtergebleven.

Na zes weken is het waterhoentje enige uren zoek geweest. Het was uit de kist gesprongen en had de vrijheid gekozen. Omdat naast ons huis een sloot loopt zochten we meteen in die richting, maar het duurde toch nog vrij lang voor het waterhoentje uit zichzelf – weer terugkwam.

Ik heb het toen maar gelijk in de volière ondergebracht. Direct ging hij of zij in de vijver voedsel zoeken. 's Nachts zocht het hoentje een roestplaats op een blad van het klein hoeftblad dat om de vijver groeide. Naargelang het waterhoentje zwaarder werd, zakte het blad, dat toch vrij groot was – p.m. 35 cm doorsnee – verder omlaag.

Na verloop van tijd vloog hij wat hoger en kon toen via het invlieggat het nachthok bereiken.

In de volière vertoefde ook een jonge patrijs die onder de lachduiven was uitgebroed. Samen zaten zij wanneer de zon in de volière scheen, bij de vijver. De patrijs, later bleek het een haantje te zijn, bleek iedere keer weer verwonderd als het waterhoentje de vijver indook.

Naast genoemd voedsel pikte het waterhoentje allerlei zaden, o.a. tortelduivenzaad, stukjes witbrood etc. Na enige maanden heb ik het waterhoentje geringd. Na de winter heb ik haar, het bleek een hennetje te zijn, losgelaten in de polder op enige honderden meters afstand van mijn volière. Er broeden daar in die omgeving elk jaar waterhoentjes. Omdat het diertje zo aan ons was gehecht dat het achter ons aan liep in de volière, heb ik gewacht totdat het gras hoog genoeg was en het een natuurlijke bescherming kon bieden.

Alhoewel ik onze tijdelijke gaste, de kinderen noemde haar Lola, niet meer heb teruggezien, hoop ik dat ze toch nog in de polder aanwezig is.

VERVOLG KORTE BERICHTEN

SPECIAALCLUB PARKIETEN

In het district Gelderland is inmiddels een speciaalclub parkieten opgericht die de naam heeft gekregen: „Gelderse Parkieten Federatie.” Het secretariaat wordt waargenomen door de heer J. M. Lupsan, Hoge Waard 31 te Arnhem, tel. 085 - 611915. Parkietenliefhebbers in Gelderland kunnen zich uiteraard bij de heer Lupsan als lid opgeven.

Overleden

M. Ultee, De Bilt; H. Vogelzang en S. Mooij te Wieringerwerf; D. Timmerman, Gouderak; P. Osnabrugge, Scherpenzeel; L. Lankamp, Rotterdam; J. Bloembergen, Nuth; C. Gunther, Wageningen; A. Ruiter, Hardinxveld; G. van Wijnen, Krimpen aan de Lek; J. Bouman, Nijmegen; F. Uitdewilligen, Halsteren; A. v. d. Walle, Nijensleek; W. Mulder, Nijmegen; M. Bout, Amsterdam; C. Bennars, Best; P. Theunissen, Reuver; M. Sijp, Nieuwe Pekela; A. Simt, Akersloot. DAT ZIJ RUSTEN IN VREDE.

Advertentie

HOE NEVENSTAANDE BOEKEN AAN TE VRAGEN:

U zendt een brief(kaart) zonder postzegel aan Koens algemene boekhandel, antwoordnummer 1085, 's-Gravenhage, met de tekst:

Ik verzoek vrijblijvend zichtzending van (titel van het boek dat U wilt ontvangen) plus uw naam en adres.

EIGEN KWEK

De heer J. Wetssteijn uit Oosterhout Gld. schreef ons enige tijd geleden een uitvoerige brief waarin hij een warm pleidooi houdt voor het op een zo natuurlijk mogelijke wijze kweken van met name tropische vogels. Beslist niet ten onrechte wijst hij erop dat al zeer veel landen hebben besloten geen vogels meer uit te voeren en dat de landen die dit nog wel doen zoals o.a. Congo, Angola, Senegal, Thailand, Pakistan, China, India etc. ook in de nabije toekomst tot een dergelijk besluit zullen komen.

Zelf heeft hij een degelijk en goed ingericht vogelverblijf gebouwd, groot 4.60 x 3.60 m, voorzijde veel glas en bovenop enkele lichtkappen. Daarin heeft hij d.m.v. sterke kamerplanten zoals o.a. de vingerplant, gatenplant, kamerwingerd en een waterpartijtje een zo goed mogelijke biotoop nagebootst. De vogels die hij daarin houdt gedijen uitstekend, gezien zijn goede kweekresultaten met brilvogeltjes, vuurvinken, mozambiquesijsjes en blauwkop blauwfazantjes. De temperatuur in dat verblijf wordt op p.m. 22° C gehouden terwijl door middel van kunstlicht de winterse nachten wat worden ingekort. Naast de genoemde soorten houdt hij ook nog enkele tangara's en honingzuigers, die in een uitstekende conditie verkeren.

Een goede huisvesting en voeding van de vogels geven beslist goede resultaten, zoals hem dit ook is gebleken bij een vriend van hem die onder nagenoeg gelijke omstandigheden en zonder inschakeling van Japanse meeuwen alle mogelijke Australische prachtvinken kweekt.

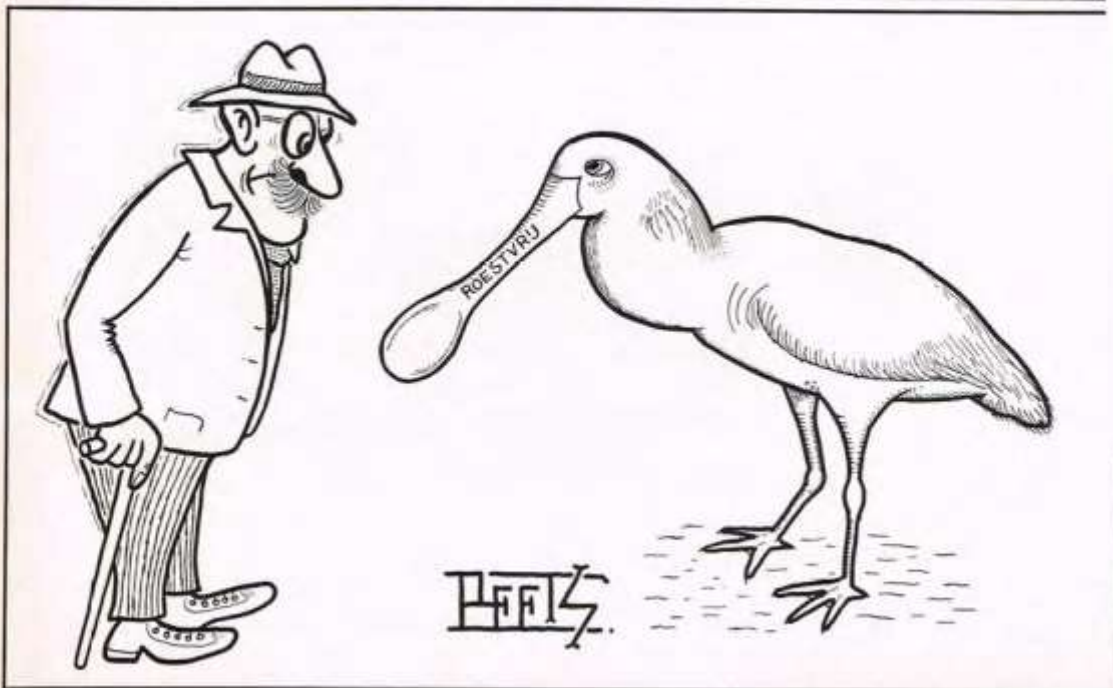
Het leek ons goed door middel van het schrijven

van de heer Wetssteijn nog eens te benadrukken we ons niet moeten beperken tot het zo n HOUDEN van vogels maar dat het onze plicht om alles in het werk te stellen vogels te KWEK. Misschien wordt dan ook de wens van de heer V steijn vervuld waar hij stelt dat hij in ons blad leen maar advertenties aantreft van verkoop ka ries, grote parkieten en dure tropen. Zelden, z hij, worden eigen kweek groene tiggervinken, vl vinken, blauwfazantjes, diverse astriden etc. te kr of te ruil aangeboden. LATEN WE ER MET O ALLEN WAT AAN DOEN VOOR HET TE LAAT

Wij hebben regelmatig
voorradij:

**Tropische vogels, Prachtvinken,
Parkieten, Duiven, Kanaries etc.**

Vogelhandel Th. Frazer
Kan. de Vriesstraat 32 - Uift
Tel. 08356 - 3093
's Zondags tot 2 uur

*Voor de vogelliefhebber
die alleen het beste gebruikt!*

**WITTE MOLEN SPECIAALMENGSELS
MET „ALLESTERIN“**

"Witte Molen"-voeders zijn na langdurige onderzoeken ontwikkeld en samengesteld om volière- en kooivogels van alle onontbeerlijke levensstoffen te voorzien, belangrijke stoffen, die in een "gewoon" zaadmengsel niet of weinig voorkomen, of stoffen, die wel in zaden aanwezig zijn, doch door vogels niet kunnen worden opgenomen. De wetenschappelijke benadering van dit probleem heeft ertoe geleid, de "speciale zaadmengsels" voor kanaries, tropische vogels, parkietachtigen en wildzang te voorzien van de Konditiekorrel "Allesterin".

verkrijgbaar bij
de dierenspeciaalzaak!

**witte
molen**